

עיריית יהוד-מונטון

ישיבת מועצת עיר

מזן המניין

מס' 22/16

מיום 7/11/16

ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 22/16
שהתקיימה ביום שני 7/11/16 באולם המליאה

הישיבה נפתחה בשעה 18:38.

משתתפים:

ראש העיר	-	עו"ד יעלה מקליס
סגן ראש העיר	-	אלי גרינמן
סגן ראש העיר	-	אמנון סעד
חבר מועצה	-	עו"ד הדר מימון
חבר מועצה	-	משה לוי
חבר מועצה	-	שמואל רוטמן
חבר מועצה	-	גד מילר
חבר מועצה	-	ורדי בושרי
חבר מועצה	-	ערן קקון
חבר מועצה	-	בן ציון רזניק
חבר מועצה	-	נתן בז"ה
חבר מועצה	-	יצחק פינקר
חבר מועצה	-	עוזי מאיר

חסרים:

חבר מועצה	-	יוסי בן דוד
חברת מועצה	-	קרן לאופר ברנר

סגל:

גזבר העירייה	-	גל לניאדו
מהנדסת העירייה	-	שרון גלוטר
יועמ"ש	-	עו"ד רוני חלמיש
מבקר העירייה	-	ישורון פרסיק
הלשכה המשפטית	-	עו"ד שרית קפלן
מנהל האגף לשירותים חברתיים	-	מיכל קרש
מנהל אגף איכות הסביבה	-	שגיא מסר
מנהל מינהלת מונוסון	-	אסף טולדנו
ע. מנכ"ל העירייה	-	מורן דומני
ע. ראש העיר	-	מורן אברהם סלע
מנהלת לשכת ראש העיר	-	אודליה פינשטיין
מ"מ דוברת העירייה	-	ליטל אסטמטי

על סדר היום:

1. פתיחת תב"ר - שיפוץ והנגשת אתר ההנצחה בנוה מונוסון.

סך התב"ר : 120,000 ש"ח

מקורות מימון : משרד הביטחון וקרנות הרשות.

דברי הסבר:

בהמשך לקבלת אישור משרד הביטחון בדבר תמיכה בגובה 40,000 ₪ בשיפוץ האנדרטה בנוה מונוסון ולאישור ראש העיר ומנכ"ל העירייה למאצינג לפרויקט בגובה 80,000 ₪, נערך מפגש עם המשפחות השכולות ואדריכל הפרויקט בה הוצגה תכנית השיפוץ הכוללת הצעת מחיר לפרויקט והדמיות. נבקש לאשר את פתיחת התב"ר לעניין בגובה של 120,000 ₪, כאשר לאחר תום הפרויקט והגשת כלל החומר כנדרש למשרד הביטחון, תועבר תמיכת משרד הביטחון בגובה 40,000 ₪ לפרויקט בהתאם להזמנה שלהם. בכוונת העירייה לטפל בזיכרון חללי העיר וטיפול באנדרטאות ומתוכנן טיפול באנדרטה המרכזית של העיר בשיתוף משרד הביטחון. לטובת זאת הוקצה תב"ר של 6,500,000 ₪ הכולל את קידום שצ"פ לב העיר.

מצ"ב:

אישור לביצוע הזמנה

אישור ראש העיר ומנכ"ל העיר למאצינג

הצעת מחיר לפרויקט + הדמיות

דברי הסבר נוספים: אסף טולדנו, מנהל מינהלת ועד רובע עירוני נווה מונוסון

2. הצגת תוכנית אב למבני ציבור, אגף הנדסה.

דברי הסבר: אדריכל אבי ליואי, עורך תוכנית האב למבני ציבור.

3. אישור מועצת העיר להמלצות ועדת התמיכות באשר להצעת תבחינים למתן תמיכות מתקציב

2017.

מצ"ב:

• פרוטוקול ועדת התמיכות מיום 30.10.16.

• הצעת התבחינים.

• חוות דעת היועמ"ש לעניין התבחינים.

דברי הסבר: עו"ד רוני חלמיש, יועץ משפטי.

4. דיווח על הדו"ח הרבעוני לשנת 2016 לתקופה: רבעון שני.

מצ"ל:

- פרוטוקול ישיבת ועדת הכספים מיום 26.9.16

- הדו"ח הרבעוני לשנת 2016 - רבעון שני.

דברי הסבר: גל לניאדו, גזבר העירייה.

5. סקירה ודיווח פעילות האגף לשירותים חברתיים לשנת 2016.

דברי הסבר: מיכל קדש, מנהלת האגף לשירותים חברתיים.

פרוטוקול

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו נתחיל בחלוקת תעודת הוקרה, אחרי זה אני אתן כמה הודעות קצרות. לאחר מכן אבי ליוואי שנמצא איתנו, מתכנן הפרוגרמה לשטחי ציבור, יציג את העבודה שלו. ואחר כך אנחנו ניכנס לנושאים שעל סדר היום.

אני גאה, שמחה ומתרגשת, להעניק תעודת הוקרה לאישה יקרה, עובדת באגף הרווחה שלנו, הגב' זיוי יובן. זיוי היא עובדת מינהל וזכאות באגף לשירותים חברתיים ורווחה בעיריית יהוד-מונוסון. זיוי היתה בחופשת מחלה מספר חודשים, מה שלא מנע ממנה להמשיך לעבוד ולתת שירות יוצא מן הכלל לאגף ולתושבי העיר, ועל כך אנחנו מבקשים להעריך, להודות ולהוקיר אותה, בנוכחותכם. זיוי, בואי.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: מקריאה את תעודת ההוקרה - "תעודת הוקרה והערכה מוענקת בזאת לזיוי יובן, עובדת מינהל וזכאות באגף שירותים חברתיים ורווחה, על מסירותך, על האכפתיות והאחריות הרבה שגילית ממיטת חולייך, ועל הסיוע שהושטת לצוות העובדות במחלקה לשירותים חברתיים. יישר כוח."

גב' מיכל קדש: אני לא אוסיף, אני רק רוצה להגיד ממש בקצרה שזיוי נעדרה מהעבודה ארבעה חודשים. בזמן הזה, מחודש אוגוסט, זה הצומת המשמעותי ביותר של כל נושא הזכאות והכסף במחלקה. מהיום שהיא נעדרה, הכל המשיך לפעול כמו שצריך, לא חסר שום דבר. היא הייתה מתקשרת מהבית, מועיקה אותנו ואומרת. פשוט באמת יוצא דופן. ר

מר עוזי מאיר: יעלה, אם אפשר להגיד שתי מילים.

עו"ד יעלה מקליס: כן.

מר עוזי מאיר: אני מסתכל פה על אולם המליאה, אני חושב שיצא לי הכבוד לעבוד איתה, המועצה הישנה,,, ועברה תפקידים, ושם זה היה עבודה אמיתית, להתמודד מול כל תושב ומול מה שהיה אז בימים ההם,,, והיא הגיעה עד הלום, ואני מאחל לך את כל הטוב שבעולם, זיוי.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: כמה הודעות אישיות ברשותכם. קרה היום דבר - מנכ"ל העירייה, ד"ר יגאל צדוק, עזב את עבודתו. הוא הודיע שהוא נאלץ לפרוש מסיבות אישיות בריאותיות לאלתר, ואני קיבלתי בצער רב את הודעתו. דבר נוסף, אני רוצה קצת לדבר על דברים שברומו של עולם. מאז שנכנסנו לתפקידנו, אנחנו מנחילים פה דמוקרטיה וחופש ביטוי. אבל חופש הביטוי בא גם עם אחריות ומחויבות של כל מי שעושה שימוש בחופש הביטוי הזה, להיצמד לעובדות ולומר את האמת.

לאור השמועות הזדוניות והמביישות, בעיקר את מפיציהן, ולאור דיס האינפורמציה שפורסמה ברשתות החברתיות, אני מבקשת להבהיר כמה נקודות ועובדות: לגבי ביי"ס "יהודה הלוי" - בניית בית הספר מרגשת וחשובה לי ולכל אחד מהנוכחים פה. בית הספר ובנייתו מהווה אחד מ-5 הפרויקטים שנמצאים בראש סדר עדיפויות העשייה העירונית. לכן, בסוף הדיון הזה, מנכ"ל החברה הכלכלית שעוסק בבניית בית הספר, יציג את התכנית ואת ההעמדה החדשה, כדי שכולם יוכלו לראות ולהתרשם באמת בעובדות כמו שהן.

עו"ד הדר מימון: זה לדיון?

עו"ד יעלה מקליס: לא.

מר נתן בזיה: אבל אי אפשר לבוא ולזרוק...

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, סליחה, סליחה.

מר ורדי בושרי: לא דיון, מה פתאום דיון? מה פתאום.

מר שמואל רוטמן: הצגה, הצגה.

מר נתן בזיה: מה זה סליחה? ,, לקבל תשובה.

עו"ד יעלה מקליס: אתה יודע, על ראש הזנב בוער הכובע,, אמרתי באופן כללי. אני מבקשת לא להפריע לי. יש כאן אתגרים רבים בעשייה העירונית, קרו פה הרבה דברים.

מר נתן בזיה: בחיים לא קראתי לך,,

עו"ד יעלה מקליס: ותמיד אפשר לעשות טוב יותר, תמיד אפשר לשפר. ובעת הזאת, לאור כמות האתגרים בפנינו, אני קוראת לכל אחד מכם שטובת העיר לנגד עיניו, לבוא להתגייס ולעזור לטובת העיר ותושביה. מי שמחפש לשים מקלות בגלגלים, כנראה זאת לא המטרה שלו. נושא נוסף שאני מבקשת ליידע אתכם - כן, עשינו סקר של שביעות רצון תושבים, מדובר בכלי עבודה מקובל, מהלך שגרתו בכל החיים של רשות מקומית, ורוב הרשויות מבצעות אותן על בסיס קבוע ושוטף. נדרש מידע רב בנושא הזה. מדובר בכלי עבודה בסיסי לשיפור העבודה העירונית, כדי לשפר את השירות שאנחנו נותנים לתושבים שלנו, שיאפשר למנהלים שלנו לשפר את הביצועים שלהם ויהווה גם בסיס לקביעת יעדים ומטרות לקראת שנת 2017 ורווחת התושבים. המדובר בכלי, כמו שאמרתי, שנמצא בעיבוד ראשוני, עדיין אין תוצאות מלאות, נדרשות השלמות.

מר עוזי מאיר: אני מבקש שזה יהיה גלוי אחר כך.

עו"ד יעלה מקליס: הכל גלוי, הכל שקוף. הכל שקוף וידוע.

קהל: אין את הפרוטוקולים,,

עו"ד יעלה מקליס: הכל שקוף וידוע.

קהל: שום דבר לא שקוף, אנחנו שקופים. באתר האינטרנט של עיריית יהוד, אין שם פרוטוקולים מילוליים. אני פניתי לאסנת, ביקשתי להעלות אותם, עד היום אף אחד לא העלה לאתר את הפרוטוקולים.

עו"ד יעלה מקליס: שושני, תודה. אנחנו נבדוק את זה ואם צריך, אנחנו נעלה השבוע את כל הפרוטוקולים לאתר האינטרנט.

קהל: את תעלי השבוע את כל הפרוטוקולים?

עו"ד יעלה מקליס: כן, כן, כן.

קהל: שימי לב מה אמרת. אוקיי.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו עוברים להצגת הפרוגרמה לשטחי ציבור. אבי ליוואי.

עו"ד הדר מימון: למה יעלה? פתחת את הנושאים האלה לשיחה, אז בואו נשאל שאלות.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, אני קובעת את סדר היום. אבי ליוואי נמצא פה, זמנו קצר.

עו"ד הדר מימון: בסדר, אבי ליוואי. אבל את משדרת איזו הודעה כמו הודעה של דוברת, ואנחנו רוצים דיון...

מר נתן בדיה: גם הזמן שלי יקר, במיוחד... ומדברת "על ראש הגנב בוער הכובע". אז בבקשה, את חייבת לקבל תשובה על מה שהאשמת אותי.

עו"ד יעלה מקליס: נתן.

מר נתן בדיה: את שומעת? את אמרת ש"על ראש הגנב בוער הכובע". את זו שהעלמת מאיתנו פה את העובדות בישיבה. את, לא אני. ואת כתבת אתרי יומיים מצאת פתרון, את, לא אני.

עו"ד יעלה מקליס: נתן, נתן. תגיד את הכל אחר כך. שום דבר שאתה אומר לא מבוסס, לא מדויק.

(מדברים ביחד)

מר נתן בדיה: יעלה...

עו"ד יעלה מקליס: נתן, רק שאף אחד לא הצביע. הצבענו?

מר נתן בדיה: בטח לא, זה התפוצץ. למה זה התפוצץ?

עו"ד יעלה מקליס: נתן, אתה מפריע עכשיו למהלך הדיון.

מר נתן בדיה: אני מפריע?

עו"ד יעלה מקליס: כן, אתה מפריע למהלך הדיון.

מר נתן בדיה: תחזרי בך מ"על ראש הגנב בוער הכובע", אז אני לא אפריע לך.

עו"ד יעלה מקליס: אבי, בבקשה.

מר נתן בדיה: ההפרעות ימשיכו עד שלא תתנצלי. בעצם, מה אני מבקש ממך להתנצל? אין לך לב.

עו"ד הדר מימון: זה נושא לדיון על סדר היום הפרוגרמה לשטחי ציבור?

עו"ד יעלה מקליס: למה אתה לא רוצה להראות את זה?

עו"ד הדר מימון: לא, אני שואל.

עו"ד יעלה מקליס: זה לראות דברים. אתה מבקש לראות דברים שקשורים בעירייה. מציגים דברים...

עו"ד הדר מימון: אני מבקש לדעת מה קורה עם המתנ"ס, מתי יהיה ה... של המגרשים שם.

עו"ד יעלה מקליס: זה לא קשור.

מר שמואל רוטמן: אתה מבקש.

עו"ד הדר מימון: אנחנו עוברים לסעיף 2 במקום סעיף 1?

מר נתן בויז: דרך אגב, את יכולה לתבוע אותי. את יודעת את זה, נכון? יש חוק לשון הרע.

עו"ד יעלה מקליס: בבקשה.

מר אמנון סעד: רגע, אפשר להתשיך קצת את האורות?

סעיף מס' 2 - הצגת תוכנית אב למבני ציבור, אגף הנדסה.

אדר' אבי ליואי: ערב טוב. שמי אבי ליואי. אני אדריכל, חלק ממשרד שנקרא ליואי-דבוריינסקי אדריכלים, משרד שהוא מומחה בתכנון ובנייה של מבני ציבור, תכנון של מתקנים למבני ציבור. במסגרת המהלך שהוא לא רק קיים... אלא בכל הארץ של הצטופפות של הערים הקיימות, אתם היום חלק מבעיה שיהוד היא לא יחידה בה, אלא רוב הערים הצפופות בארץ היום מתפתחות, גדלות עקב תמ"א 38, פינוי בינוי וכדומה. השטחים לבניית מבני ציבור שעומדים לרשות העירייה, לא מספיקים בבסיס לצורך הוספת יח"ד, וזאת בעיה שהיום אדריכלים מתמודדים איתה, וזה דורש היום מהמתכננים הרבה יותר יצירתיות מאשר פעם. אם פעם היו מקבלים מגרש לבית ספר, היו ממקמים את בית הספר איפה שרוצים על המגרש, בעומק המגרש, אחרי זה מקיפים אותו גדרות. היום זה ממש לא ככה. היום אנחנו מקבלים משימה למבני ציבור. אנחנו יודעים שאנחנו צריכים לעלות לגובה, אנחנו יודעים שאנחנו צריכים לשמור מקום למבני ציבור נוספים. אנחנו יודעים שאנחנו צריכים לנצל לפעמים את חת הקרקע, את הגגות. ובעצם מה שתראו כרגע בהצגה שאני עומד להציג, ההצגה הזאת זאת עבודה שאנחנו התחלנו לעשות אותה לפני יותר משנה וחצי. העבודה הזאת מתייחסת ספציפית ליהוד, והיא בעצם יוצרת עבור יהוד תכנית אב למבנה ציבור. כלומר, התוצר של העבודה הזאת, זה שמרגע שהיא קיימת, עיריית יהוד יכולה להיעזר בה בכל פעם שהיא ניגשת לנצל שטח שמיועד למבני ציבור, כך שבסופו של יום, כשיהוד תגדל ותכפיל את עצמה, ואנחנו מדברים התכנית הזאת מכוונת לכיוון ה-54,000 תושבים, עדיין יהיה מקום למבני ציבור בצורה איכותית ומיטבית, וזה בלי שהעירייה תצטרך לייצר שטחים נוספים, שהיא בעצם לא יכולה לייצר ברוב המקרים.

מר שמואל רוטמן: תגיד יהוד-מונוסון, כי זה השם של העיר.

מר ורדי בושרי: לא, לא, לא, רק יהוד.

(מדברים ביחד)

מר אמנון סעד: אבי, ה-54,000 תושבים, זה במסגרת הקרקעות שישנם היום, או כולל המקב"ת?

אדר' אבי ליואי: זה לא כולל המקב"ת. במסגרת הקרקעות... יש צפי, יש צפי להגיע ל-54,000 תושבים, וביהוד נעשו עבודות מקבילות לעבודה שלי, ואפילו לפני העבודה שלי נעשתה תכנית אסטרטגית. יש עבודה על תכנית מתאר ומשם אנחנו שואבים נתונים והנתונים האלה פה למטה. זו רק הדגמה לכל מיני טבלאות שהשתמשנו בהן, וכל מיני בסיסי נתונים. פה מדברים על מספר יחידות הדיור שאנחנו צריכים להגיע אליהם ופה מדברים על כמה יהיו חסרים דונמים לשטחי ציבור כשנגיע למספר יחידות הדיור האלה. לכן, העבודה הזאת נערכת למצב הזה מראש ומחפשת מה לעשות.

הסברתי כבר קודם, שבעצם זה דורש מאתנו. יש פה ציטוט של אלברט איינשטיין "לא נוכל לפתור בעיות באמצעות אותה צורת חשיבה בה השתמשנו כשיצרנו אותה. כלומר, היום אנחנו מבינים שדברים משתנים במהירות. אנחנו צופים אל העתיד, אנחנו רואים שאנחנו צריכים לשנות את צורת החשיבה על מבני ציבור, וכבר הסברתי את זה קודם.

מה עשינו? בשלב ראשון אנחנו אספנו וניתחנו את הנתונים. כאן אתם רואים מפה של יהוד-מונוסון עם מיפוי של כל השטחים למבני ציבור אשר את כל בסיס הנתונים שקיבלנו לגבי המגרשים, שמנו בתוך טבלאות ובטבלאות אנחנו בעצם מראים, לפי גוון הצבע של סוג המגרש, עד כמה המגרש הוא זמין לניצול או לא זמין לניצול וזה בעצם איזה שהוא בסיס נתונים לעבודת העירייה בהחלטות יומיומיות.

הדבר השני שעשינו, נפגשנו עם כל גורמי העירייה, כל המחלקות, כל האגפים, כל האנשים שהם בעצם בשנים הקרובות יצטרכו תוספת שטחים או שינויים בשטחים שעומדים לרשותם. בנינו עם כל אחד מהם פרוגרמה לטווח הזמן המידי ולטווח הזמן הרחוק, ובעצם הכנסנו לתוך טבלה שהיא בעצם פרוגרמה לשטחי הציבור הנחרצים, לכל גורמי עיריית יהוד לעתיד. אחר כך, אחרי שהיה לנו את מה המגרשים שעומדים לרשותנו ומה הפוטנציאל שלהם ומה העיר צריכה, בעצם, גיבשנו המלצות. לפני שאראה לכם את ההמלצות, אני אראה לכם המחשה בעצם מה מדובר. עד עכשיו דיברתי וזה מילים וטבלאות. אבל עכשיו אתם תתחילו להבין על מה מדובר, ואתם תבינו...

מר משה לוי: אם היינו מקבלים את זה באמת לפני הישיבה, יכולנו לעיין בזה, ללמוד, והיינו שואלים את השאלות החכמות. ועכשיו אתה מציג, ואנחנו לא יודעים מה... מה הבעיה להגיש לנו את זה לפני הישיבה?

מר עוזי מאיר: זה יגיע למליאת הוועדה ויהיה דיון.

עו"ד יעלה מקליס: זה דיון של ערכון, משהו. זה דיון של ערכון. כשזה יבוא לוועדה, זה יבוא לוועדה.

מר ורדי בושרי: אבל אפשר לשלוח את זה, מה הבעיה?

עו"ד הדר מימון: אולי... למה לא לקיים דיון מקדמי בוועדה.

אדו"א אבי ליואי: רבותיי, אני מספר באופן כללי, שתכירו שקיים דבר כזה. הדבר הזה כדי להתעמק בו, צריך...

מר אמנון סעד: אנחנו יודעים, אנחנו אישרנו לך את העבודה. אנחנו פשוט חושבים שהיה מן הראוי שיהיה מונח לפנינו. רוטמן, תגיד עכשיו שאני מחפש אותך.

מר שמואל רוטמן: כן, סליחה.

מר אמנון סעד: מן הראוי היה שאנחנו נקבל את זה על השולחן שלנו כשאנחנו דנים בזה. זה הכל. זה שיש עוד ישיבות ונוכל לראות, זה בסדר.

אדו"א אבי ליואי: מה שאתם רואים כאן זה המחשות מפרויקטים מערים שכנות, וזה ייתן לכם מושג בעצם על מה אנחנו מדברים. לדוגמא, אנחנו רואים כאן בבת ים, פרויקט של מעון יום שכשבונים אותו, מעליו כבר מכינים שטח שהוא מעטפת. הוא יכול לשמש אחר כך לבית כנסת, למועדון לקשישים, למועדון נוער. היום בהרכב ערים לא בונים...

מר נתן בריה: ... ראש העיר?

אדר' אבי ליואי: לא בונים בהרבה ערים. דרך אגב, ברמת גן ותל אביב זה כבר מוגדר אפילו בתכנית בניין עיר. אסור לבנות מבנה ציבורי חד קומתי. כשבונים אפילו גן ילדים או מנון, מיד כבר בונים קומה שנייה או שלישית לכל מיני צרכים. רואים את זה כאן, דוגמא נוספת מבת ים. רואים כאן גני ילדים בכפר סבא בנויים ב-2 קומות, ניצול טוב מאוד של הקרקע. כל הילדים עדיין משחקים פה בחצרות, אבל 2 כיתות נמצאות בקומה שנייה, מעון יום גדול של 6 כיתות בבת ים, שנמצא מעל חניון ציבורי. אוקיי? זה פרויקט שאנחנו כבר הוצאנו לו היתר, והוא בתחילת תהליך של הכנות לביצוע. זה דברים שהייתם לעשות אותם היום כדי לאפשר תמ"א 38 ולפתור בעיות חניות.

פרויקט בכפר סבא של בית ספר, שרוצה לנצל טוב את השטח. אין יותר מצב של לשים את בית הספר בפניה אחת ואח אולמות הספורט בפניה אחרת של החצר. מוצמדים שני אולמות ספורט, אולם ספורט גדול, ובקומה שנייה אולם התעמלות קרקע מוצמדים אל בית הספר. הם חלק ממנו ואחר הצהריים יודעים לעבוד מבחוץ עם איזושהי כיכר עירונית ללא גדרות. בית הספר בחלקו יושב ללא גדרות ברחוב, ולמעשה יוצר איזושהי כיכר. ראשון לציון, ספריית בית הספר, מתחברת לספרייה עירונית, שתיהן יושבות ברחוב. כשבונים בית ספר, כבר עושים ספרייה עירונית מוגדלת. הכל מהלכים שלא עושים דבר אחד. עושים כל פעם שני דברים, שלושה דברים, הכנות לעתיד, ניצולים לגובה. כנ"ל כפר סבא, מבנה רצוף אחד של גני ילדים, בית ספר, הכנה לאולם ספורט, הוד השרון. 6 גני ילדים, אזורי שירותים כמו טיפת חלב, דואר, מקום לבית כנסת. הכל כבר מתוכנן ביחד, נבנה ביחד, או אם לא נבנה ביחד, כבר יש את התכנית שמכתיבה איך זה יקרה בשלב הבא.

עוד פרויקט דומה בהוד השרון. בתי ספר, ופה מילה, היום בתום בתי הספר, יש לנו את הפוטנציאל הכי גדול. יש להם יחסית חצרות גדולים. וכשאנחנו היום באים לעשות בינוי בתוך בית ספר, אנחנו מצופפים אותו. גם ביהוד לא יהיה לנו עוד שטחים, המגרשים לא יגדלו. הכל בנוי על כל מיני פטנטים יצירתיים של לבנות מבנים חדשים לגובה, אולמות ספורט בקומה שלישית. זה פרויקט שלנו.

מר נתן בדיה: זו התכנית של יוסי בן דוד, שפטלתם אותה, ואתם עכשיו,,, בושה. בושה וחרפה.

אדר' אבי ליואי: זה פרויקט שלנו ברמת החייל. בית ספר ברמת החייל שצופפו אותו, הוסיפו לו אגף של כיתות, ומפאת חוסר מקום על הגג, נבנה אולם ספורט. זה פרויקט שמאוד-מאוד הצליח. יש לנו כבר שלושה פרויקטים מהסוג הזה, אתם צריכים להכיר. זה פרויקט בגבעתיים דומה, בתכנון. בסופו של דבר, כל המודלים האלה שראיתם, וכל צורת החשיבה הזאת שראיתם, באה לידי ביטוי בכך שבכל מגרש ביהוד, אנחנו המלצנו איך לעשות בינוי. זה בא לידי ביטוי בטבלה מאוד גדולה ומפורטת שנמצאת בידי העירייה היום. והעירייה היום יודעת איך לפעול לפיה על מנת שלדורות הבאים יהיה מקום למבני ציבור.

בהמשך גם אנחנו פיתחנו כל מיני מתחמים ביהוד שיש בהם פוטנציאל. עשינו להם איזה פיתוח ראשוני, על מנת שהעירייה תתרשם ותוכל להיעזר. יש פה פריסה של המתחמים שביהוד, לפי שימושים כיום. יש כאן את הפריסה ללא שימושים, ממש מרגישים איך זה פרוש ביהוד. ויש בשקופית האחרונה,,, שמשום מה מסרבת לעלות. בשקופית הזאת רואים בעצם כל מיני מקבצים שטיפלנו בהם יותר לעומק.

לסיכום, אני רוצה להגיד את זה בצורה מאוד ככה, עדיין כללית. היום, כל הנושא הזה של מה שאתם רואים פה בכל הרשויות, דורש החלפת דיסקט. מקבלי ההחלטות, מהנדסי ערים, ראשי ערים, ראשי אגף תכנון, מתחילים לחשוב אחרת בכל העיריות, מחליפים את הדיסקט. אנחנו חייבים לייעל את השימוש בשטחים האלה, אין לנו ברירה. זה לפעמים דורש מהעירייה להשקיע יותר ממה שהיא השקיעה פעם. הדברים האלה הם לא בהכרח יותר זולים אבל הם הכרחיים. עד כאן ההצגה של העבודה שעשינו. אני יודע שלא נכנסתי לכל הנתונים לעומק, בשביל זה צריך הרבה יותר זמן. אבל חשוב שתכירו שקורים דברים.

עו"ד הדר מימון: שאלה, יש הלימה בין ה,,,?

מר שמואל רוטמן: יש הצבעה, לא? לא מצביעים? המשפט האחרון שלך, האמת שלפניו חשבתי לשאול, הוא קצת מדאיג אותי כי מבחינה אדריכלית תכנונית הוא יפהפה אבל אנחנו בתוך עמנו חיים, חיים באילוצים. מה קורה אם הרעיון, שנויח, לא מפרידים את המבנים וזה עולה הרבה מיליונים יותר, ואין כרגע,,, אין מאיפה להוציא אותם, או שלמשל אנחנו נכנסים לבעיה של חפירות ארכיאולוגיות שעולות המון מיליונים של כסף ואתה יכול למצוא פתרון חלופי. האם נעצום עיניים ונגיד "לא, זה ראה וקדש כי זה העיקרון"? או שאנחנו נתמודד עם האילוצים?

אדרי' אבי ליואי: העיקרון הוא עיקרון חשוב. על מנת שאנחנו לדורות הבאים נשמור את השטח הנחוץ, אבל התכנית היא גמישה. כלומר, גם אם התכנית קבעה, המליצה "בואו תעשו במגרש הזה כך וכך", ופתאום יש ארכיאולוגיה. פתאום יש צורך שהקדים את זמנו, התכנית היא גמישה. התפקיד שלנו, ואנחנו מלווים עדיין את העירייה באופן שוטף בכל הדילמות ובכל המשימות, אנחנו באים ומייעצים כשהתכנית הזאת ברקע, אומרים אנחנו צריכים לשמור פה על נפחי בנייה במגרש, אבל בואו נעשה זאת כך או אחרת, ובזה יש עבודה שוטפת מול עיריית יהוד.

עו"ד הדר מימון: ברשותך, השאלה שלי היא כזאת - האם יש הלימה בין התכנון הזה והתכנון הזה, זה תכנון שבאמת נתן אמר בצדק, תכנון שהיה של בית ספר "יהודה הלוי", באמת תכנון שהקדים את זמנו, נקרא לזה ככה, לפחות ב-3 שנים עם אולם ספורט מעל בית הספר, תכנון באמת מעניין, שאתה למעשה מצביע עליו גם כאן. והעניין הוא שאין למעשה הלימה בין התקציבים של משרד החינוך לבין אותו תכנון מרחיק לכת ומעניין מבחינה אדריכלית, והשאלה אם אנחנו לא מבזבזים את כספנו שוב באיזה שהן תכניות מדהימות ומרחיקות לכת שעושות הרבה טוב מבחינת היגיון. אבל בפועל, אנחנו בסופו של דבר מגיעים למצב כמו שהגענו בהרצל, שאנחנו בסוף מבום כזה גדול ותכניות ותכניות, בסוף ירדנו לאיזה בינוי של 12 כיתות.

מר ורדי בושרי: מי ירד, מי ירד? למה אתה אומר ירדנו?

עו"ד הדר מימון: התחושה שלי, אנחנו התחלנו בתכנון, באמת תכנון רציני, ואמרו לנו שאנחנו יורדים מתכנית עם אולם ספורט שהוא יקר ואין לנו תקציבים לדבר הזה. לתכנית שיותר מחוברת לקרקע. והתכנית המחוברת לקרקע, לאחרונה נודע לנו שאנחנו לא הולכים על התכנית המיטבית עם אולם הספורט הגדול שצמוד וכינוי בו זמנית. אלא הולכים על איזה משהו משולב בשלבים, בשלבויות, 12 כיתות.

(מדברים ביחד)

מר שמואל רוטמן: או שחברי מועצת העיר לא מבינים מה מעלים בוועדה, או ש,,, ששניהם ביחד.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, כמו שאמרתי בתום הדיון, יגיע מנכ"ל החברה הכלכלית, שעוסק בבינוי של יהודה הלוי, ויציג את התכנית של 24 כיתות, עם אולם ספורט, עם חיסכון של 4 מיליון של עלות תפירת עתיקות. הוא יסביר את הכל מאוד-מאוד ברור. ואני מציעה, קודם כל אבי ליואי לא הכתובת לעניין הזה. אני מציעה להתאפק עוד קצת, ולחכות שהוא יגיע חזרה, והוא יציג את התכנית, ואז תוכלו-

עו"ד הדר מימון: אז מה לגבי ההלימה בין התקציבים של משרד החינוך לבין ה,,,

מר שמואל רוטמן: הוא ענה כבר.

עו"ד הדר מימון: אם אין הלימה, למה אנחנו מתכננים את זה.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר. זה לא הדיון עכשיו.

עו"ד הדר מימון: יש עדיין אפשרויות.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, חברים, אנחנו לא מנהלים פה את הדיון עצמו.

עו"ד הדר מימון: אז בשביל מה הבאנו את זה?

עו"ד יעלה מקליס: חברי מועצת עיר, תושבים יקרים. אנשים מבקשים אינפורמציה על דברים ותהליכים שקורים בעירייה. זה מה שאנחנו עושים. אין לזה פתרון חד משמעי. יש פה תהליכים שקורים, יש פה תכניות שנבנות. יש פה חשיבה משותפת. כמו שאמרתי, כל מי שרוצה להתגייס להיות שותף לחשיבה הזאת, מוזמן להתגייס. יש פה ועדת תכנון ובנייה שבסופו של דבר היא נותנת, והיא זאת שמחליטה. לכן בואו, קחו את זה כמו שזה. זרקו פה אבי ליואי רעיונות שונים.

מר משה לוי: אנחנו לא הבנו מה קורה בסוף עם יהודה הלוי.

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, סבלנות.

מר משה לוי: יש לי סבלנות, אני אחכה שנייה.

מר ורדי בושרי: על מה אתה מדבר, על יהודה הלוי?

מר משה לוי: כן.

מר ורדי בושרי: חכה, יש לנו הרבה מה לשאול. אני רוצה להגיד משהו.

עו"ד יעלה מקליס: רגע, עוזי ביקש.

מר ורדי בושרי: מה עוזי? ומה אני?

עו"ד יעלה מקליס: אתה תדבר אחר כך.

מר ורדי בושרי: מה, אני בסוף?

מר עוזי מאיר: סגן בשכר הוא עדיף על פני.

עו"ד יעלה מקליס: הנה ורדי, קיבלת.

עו"ד הדר מימון: אתה חושף פה סודות שאנחנו לא מכירים בכלל.

מר עוזי מאיר: באמת, בואו נהיה ענייניים. נעזוב את ההתלהבות, כי אני רואה שכאילו התחלו באוויר של בחירות פה, וכל אחד מנסה לדחוף את המדיניות, וההוא תכנן ככה. אני הייתי בעירייה, לא ראיתי אף פעם תכנית שאישרו בבית ספר 3 קומות או 2 קומות או מעל גני ילדים. תכניות מאושרות, אני... את ורדי גם, לא היו בקדנציות הקודמות.

עכשיו לגבי הבנייה של ערים אחרות. נכון, זה התחיל בערים אחרות, נכון זה התחיל בערים אחרות הנושא של ניצולת של שטחי ציבור. אצלנו הבעיה בין הקשות בארץ, כי אין לנו שטחים מעבר למה שיש, אלא אם כן אנחנו נספח את השטחים... וצריך בין המצוי לרצוי, איך שאתה אומר, ניצולת מירבית של הקרקע. עכשיו אני בא קודם כל, רוצה לעזור גם כן... בדרך הזאת של מכני הציבור גם, בעיה רצינית של חנייה, גם למבני הציבור האלה וגם לתושבים, כי החנייה במבני הציבור היא חנייה בשעות הבוקר של הלימודים.

בערב זה בנוי, יכולים התושבים להשתמש בזה. על כן אני מבקש שתבחנו את הנושא של מגרשי הספורט, השטחים הריקים בבתי הספר, לחניונים עיליים. זאת אומרת, שמתחת ל-6 מ' גג בטון שיכול לשמש אולם ספורט ומשחקים לילדים ובהפסקות להשתולל, מעליו חניון עילי של כמה קומות... בית הספר של החניון, שזה בכלל לא יהיה עניין בטיחותי. זה דבר שיכול... הרבה מקומות. דרך אגב,,, בויצמן ובהרצל,,, לפינה הזאת,,, עוד הערה, המילה שלך 'הלימה' היא מילה מצוינת. בדרך כלל אתה צריך לשאוף לעשות, לתכנן את הטוב ביותר והמיטבי ביותר. כמובן אם יהיה פחות כסף, אז מורידים את השדרוג. הרי... גם כשבנינו גם את התוספת, גם חרגנו מהמפרט של משרד החינוך, כי אחרת אתה נשאר עם חדרי ספח ועם חדרי ישיבות.

עו"ד הדר מימון: אני מסכים אתך, יהיה מגרש ספורט ועליו 6 קומות חניון. מי ישלם על החניון?

מר עוזי מאיר: עוד מילה. הדר, סליחה רגע. כשהתרגולת מטילה את הביצה, משהו אוכל את הביצה הזאת. יש פה היטלי השבחה של,,, על כל בניין. סליחה רגע, אתה לוקח מהיטלי השבחה והיטלי הפיתוח לחניונים הציבוריים האלה.

מר אמנון סעד: איפה יש היטלי השבחה? איפה יש היטלי השבחה? למה סתם להגיד?

מר עוזי מאיר: סליחה רגע.

מר אמנון סעד: איפה יש פה היטלי השבחה? נו באמת.

עו"ד הדר מימון: מבנה ציבור פטור מהיטל השבחה.

מר אמנון סעד: יש פה 10,000 יח"ד על כל פינתי בניו. היום אין.

(מדברים ביחד)

מר עוזי מאיר: אמנון, סליחה רגע, תשמע גם תשובה. מקבלים את ההקלה של שב"ס, מרבית היזמים מאז ומתמיד, וגם היום,,,

מר נתן בדיה: אבל מדובר על מבני ציבור.

מר עוזי מאיר: זה הרבה כסף,,,

עו"ד הדר מימון: ואז יהיה לך 80,000 תושבים,,,

עו"ד יעלה מקליס: חברים, תנו לו לסיים.

מר עוזי מאיר: אז למה אתה רוצה את היטלי הפיתוח? אם אתה לא תיתן פה חניונים לציבור פה, יהיה רצח כל יום. איפה אנשים יחנו?

מר אמנון סעד: תגיד לי, בתל אביב יש להם 2 מיליארד שו. עזוב, זו שרלטנות.

(מדברים ביחד)

מר ורדי בושרי: אמרתי לך תני לי, את לא מקשיבה.

עו"ד יעלה מקליס: הוא רצה לתת לך, אתה לא רצית לדבר.

מר שמואל רוטמן: ורדי, רגע, לאט-לאט, הוא מדבר.

עו"ד יעלה מקליס: עוזי, סיימת?

מר עוזי מאיר: לא, משפט אחרון. אנחנו צריכים פחות מצגות. אני אמרתי לך, פחות מצגות, יותר עשייה. מצגות את רואה, זה רק עושה בלגן. עזבי, המצגות האלה זה רק בלגן עושה. ממצגת רוצים לפתוח דיון,,, בוועדת תכנון ובנייה על כל סעיף, לשמוע את המהנדסים, לשמוע את הכל. תודה רבה.

עו"ד יעלה מקליס: תודה, עוזי. כן, ורדי.

מר ורדי בושרי: ראשית, אני רוצה שייכתבו בפרוטוקול, אין דבר כזה שעוזי מדבר לפניי. ולמה? הוא, את כל הרעיונות שלי, הוא מקשיב מה אני אומר.

מר עוזי מאיר: הוא כתב לי את זה.

מר ורדי בושרי: אז מה קורה? אני כותב, הוא מעתיק, הוא אומר. הכל כתוב פה, יש עדויות. אבל עוזי, אני אוהב אותך, הכל בסדר. אני ברשותכם ממש רוצה להתעמק ב-2-3 דברים, ואני אשתדל לא לחזור על מה שנאמר פה. ראשית, טוב שכאת לנו. למה? אתה קלעת לרעת גדולים. ואחת הבעיות שנדבר על זה בהמשך, על יהודה הלוי, זה הניצול של השטח. אבל עוזי, זה לא הנושא כרגע. אני מברך על התכנית, אני חושב שבאמת צריך לעשות את זה פעם אחת ולתמיד, להסדיר את כל הנושא הזה של השטחים החומים ביהוד. אנחנו חייבים לראות את זה בראייה כוללת, וממש לעשות מבנים, ממש כפי שהצגת. נכון הדבר שבסופו של יום המשוואה הוא מבנה מודרני רב תכליתי, כמו שראינו פה, המשוואה היא כסף, אנחנו יודעים. יודעים. אבל, תמיד יש אבל. אבל יש פה עיר מתפתחת, בעיקר לב העיר, מרכז יהוד. אם אתם לוקחים לדוגמא את בית ספר יהודה הלוי, בתחילת הדרך היו 18 כיתות, חכמים פה בעירייה החליטו שזה יהיה 24 כיתות.

מר שמואל רוטמן: זה לזכותו של ורדי. ורדי היה זה שהעלה את הנושא הזה להצעה.

עו"ד הדר מימון: ירד ל-12 כיתות, עלה ל-18 כיתות, יעלה עוד פעם ל-24 כיתות. השאלה מה יהיה בפועל.

מר בן ציון רוניק: השאלה, כמה כיתות צריך.

מר ורדי בושרי: שנייה, הרעיון הכללי כבר מסתכל קדימה, שנים קדימה. אנחנו היום מכהנים, יכול להיות מחר מחרתיים כולנו נקבל כרטיס אדום, לא נהיה פה. אבל האחריות שלנו היום לתכנן את המחר, את העתיד.

מר שמואל רוטמן: נכון.

מר ורדי בושרי: עוד פעם, זה כסף.

עו"ד הדר מימון: צריך להציג את זה למשרד החינוך, לא למועצת העיר.

מר ורדי בושרי: רגע נו, עזוב אותך. בשורה תחתונה לפעמים, אם אתה תעשה טעות תכנונית ותבנה איזה פיל לבן, אחלה כסף אחר כך לא תוכל לתקן את הטעות. אתה צריך לראות בראייה כוללת. יכול להיות מצב שאם אתה צריך לבנות 3 מבנים שונים באותו מקום, אולי תעשה את זה גם בשלכיות. אבל תראה את התמונה הכוללת מראש. זה הרעיון הכללי, והוא צודק מה שהוא אומר. אנחנו עיריית יהוד לא משופעים בשטחים חומים, קרי מבני ציבור. ואנחנו כל שטח שיש חייבים לנצל אותו, כמו יהודה הלוי. לדוגמא, אחד הדברים שהתעקשנו, שפך שנמצא שם, מבנה חד קומתי אמרנו-

עו"ד הדר מימון: ... יהיה ארכיאולוגיה, אז מה תעשה?

מר ורדי בושרי: רגע, רגע, יש פתרון לכל דבר, עזוב. המבנה החד קומתי, להרוס אותו ולעשות חניון תת קרקעי. זה גם חשיבה נכונה, על מנת שיהיו מספיק חניות כמו שעוזי אמר, גם לשטח בית הספר היום וגם אחר הצהריים לכלל התושבים.

מר שמואל רוטמן: זה רק עולה פי שבע.

עו"ד הדר מימון: יכול להיות שהוא באמת מכוון לדעת גדולים, המתכנן, ויכול להיות שבמקום עכשיו לא להוציא את הכספים האלה על החפירות הארכיאולוגיות, צריך לבצע אותם ביהודה הלוי, וכן לבנות ולנסות למצות את השטח החום הזה בצורה המיטבית ולא לשנות תכנון.

מר שמואל רוטמן: נדמה לי שקיבלנו תשובה מהמציג שלא ייקוב הדין את ההר, אלא יש רעיון כללי, ויש אילוצים שעל פיהם עובדים. זה ברור בכל דבר בחיים, וגם בתכנון של עיר.

עו"ד הדר מימון: השאלה היא רק, אם להיות פרקטיים, כמה עלות למ"ר שהיום מקצים משרד החינוך לבינוי של בית ספר? 4,500?

מר שמואל רוטמן: 4,500 למ"ר.

עו"ד הדר מימון: והתכנון שלך כמה זה, בסביבות 8-9? כמה?

עו"ד יעלה מקליס: עור אין לו תכנון.

עו"ד הדר מימון: לא, פחות או יותר.

עו"ד יעלה מקליס: חברים, מה שהציג אבי ליזאי זה עקרונות תכנון. אין פה כרגע במה שהוא הציג התייחסות למתחם כזה או אחר, אלא רק עקרונות. אם תרצו במסגרת המועצה או במסגרת הוועדה או בכל הרכב אחר להמשיך לנהל את הדיון הזה-

עו"ד הדר מימון: בוודאי.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, לא צריך להפריע לי. אבא שלי ז"ל היה אומר לי "כשהשופט עושה לך את העבודה, אל תעזור לו". זה אבא שלי ז"ל.

עו"ד הדר מימון: השאלה מי השופט.

עו"ד יעלה מקליס: אפשר יהיה להמשיך את הדיון הזה בכל פורום שנבחר ולדון גם לגבי מתחמים ספציפיים ולגבי תכנון ספציפי. וכמו שאמרת, אני מקווה שרועי תיכף יגיע ויוכל להציג לנו את נושא יהודה הלוי.

סעיף מס' 1 - פתיחת תב"ר לשיפוץ והנגשת אתר ההנצחה בנוה מונוסון.

סך התב"ר : 120,000 ש"ח

מקורות מימון : משרד הביטחון וקרנות הרשות.

עו"ד יעלה מקליס: אז אנחנו נתחיל בינתיים את סדר היום. אנחנו מדברים על תכנית לשיפוץ האנדרטאות לזכר הנופלים, חללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה.

עו"ד הדר מימון: זה הולך ביחד.

קהל: ... מה שיש שם זה רק חללי צה"ל.

עו"ד יעלה מקליס: אז במסגרת התכנית הזאת אנחנו עושים עבודה כמתחם לב העיר והאנדרטה הקיימת. להתראות אבי, תודה רבה.

מר משה לוי: ... שאפו על החלפת הדיסקט, ראש העיר, ...

עו"ד יעלה מקליס: שרון, את רוצה להראות עוד פעם את המתחם של "לב העיר"?

נתן פל"ה יצא מהישיבה בשעה 18:50.

גב' שרון גלוטר: כן. למעשה אנחנו ראינו את זה במועצת העיר הקודמת, כשהאדריכל עלה ממשרד מוריה סקלי, הציג את התכנית. אבל לאור הנושא שעולה היום על סדר היום, אני אזכיר למי שלא היה או מי שלא שם לב, שבתוך מסגרת של הצגת שצ"פ "לב יהוד", אנחנו התייחסנו גם לאנדרטה הוותיקה הקיימת. אנחנו מבינים שהאנדרטה זקוקה לשיפוץ. יש לנו תב"ע בתוקף שמחייבת הזות כבישים. למעשה יש פה כביש חדש שלא קיים היום, שמתקרב מאוד לאנדרטה הקיימת. זו האנדרטה הקיימת. במסגרת המחשבות שלנו חשבנו שיהיה נכון, לא רק לשפץ, אלא גם לבחון מקום יותר מכובד, יותר מרכזי, שלא נמצא קרוב כל כך לכביש. אני אומרת עוד פעם, הכביש הזה לא קיים היום. הכביש היום הולך ככה. אבל כרגע שהתב"ע מחייבת אותנו בכביש חדש והוא כבר מתקרב לאנדרטה, חשבנו שיהיה נכון לתת לה מקום של כבוד, וגם אפשרות להתכנסות, שזה הדבר למעשה הכי חשוב באנדרטה, בימי זיכרון ובטקסים, לייצר מעין איזושהו אמפי, מעין איזושהי חצר פתוחה להתכנסות, וזו העבודה שאנחנו עושים עכשיו במסגרת התכנית של שצ"פ לב יהוד.

קהל: יש אמפי בנוי, אפשר פשוט להעביר את זה לשם.

נתן פל"ה נכנס לישיבה בשעה 18:53.

גב' שרון גלוטר: אנחנו מדברים על האזור הזה בהגדלה, וכאן אפשר ולראות את אחת ההצעות - לעשות איזה שהוא מקום מאוד מכובד, עם מקום להתכנסות, וכמובן שאנחנו צריכים לעשות את התהליך הזה עם משרד הביטחון ועם ועד ההורים השכולים. זה הליך מורכב, הוא לא פשוט, אבל בסופו של דבר, עוד פעם אני אומרת, גם מבחינת המיקום של האנדרטה, שהיא תהיה פיזית קרובה מאוד לכביש וגם בגלל המצב הפיזי שלה, אני חושבת שזה רק יהיה לכבוד לנו, להשקיע בזה משאבים וזמן וכסף ולעשות משהו מאוד ייצוגי, מאוד יפה. במסגרת הרעיון הזה, אנחנו תכננו פה גם להבדיל משצ"פים אחרים שהם יוצרים אינטנסיביים, ויש שם יותר נגיד, השצ"פ הצפוני, שיש שם יותר מתקני משחק, השצ"פ הזה, שחשבנו שיהיה בו יותר מתקני משחק, השצ"פ הצפוני, פה זה יגנת מקלב, פינת הרצל. השצ"פ המרכזי, איפה שתהיה האנדרטה, הוא יותר בסגנון של גן שוטטות, מקום יותר נעים ושקט בלי פעילות ספורטיבית או בלי פעילות שרועשת, כיאה לגן זיכרון.

קהל: שאלה, כמה אנשים יכולים להיכנס?

פרוטוקול מועצה מן המניין 22/16

מיום 7/11/16

עמוד 16 מתוך 55

גב' שרון גלוטר: גדול. סך הכל השטח הוא-

מר נתן בז'ה: כל הסיפור הזה ייקח שנים. אנחנו כולם יודעים את זה. אבל כרגע המקום שם מוזנח. למה לא להיכנס לעשות משהו,,, השמים, אם זה לסגור בצורה מגודרת את הסביבה.

גב' שרון גלוטר: אני לא פוסלת, אני מראה לכם את התכנון העתידי.

מר נתן בז'ה: צריך גם פה להיכנס כבר עכשיו, לשפץ את המקום. כשאני מסתכל מפה על זה, זה לפחות עוד 4-5 שנים, אם לא יותר. אז אני חושב שאנחנו צריכים להחליט שלעשות גם כאן וגם כאן-

גב' שרון גלוטר: הנה הקבר, הקבר לא זו.

מר נתן בז'ה: בוודאי שלא.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: שימי, אל תפריע.

קהל: אני לא מפריע, אני שואל,,,

עו"ד יעלה מקליס: לא, לא.

מר נתן בז'ה:,,, שיפוץ של המקום הזה.

גב' שרון גלוטר: זה לא סותר. אם תהיה החלטה לעשות שיפוץ, נעשה שיפוץ.

מר גד מילר: השאלה באמת, אם המקום מוזנח, למה לא לקחת את זה,,, ולשפץ את המקום,,,?

גב' שרון גלוטר: אני לא אומרת שלא.

קהל: אני רוצה להוסיף על שני החברים, ברשותכם. אני משפחה שכולה,,, ואנחנו הרבה מאוד שנים. קודם כל אני מברכת על התכנית, זה מבורך, תבורכו, וכל מי שהגה את זה, כל הכבוד. אבל פה אני רואה שזה לטווח ארוך, אולי ארוך מאוד. בטווח הקצר היום, אתמול, שלשום, לפני שנה ולפני שנים, המקום מוזנח מאוד, אני לא רוצה אפילו לתאר מה קורה שם כל יום וכל לילה. אני חושבת שכולם יודעים מה קורה. זה לא,,,

קהל: בגלל זה הם מסיתים את הדיון לתכניות עתידיות, כי אין להם תשובה.

קהל: אני באתי לכאן היום, כי אני שמעתי שאתם הולכים להצביע על שיפוץ של אנדרטה ולא אנדרטאות, ואני רוצה להתחבר לנתן, להתחבר לחבר הזה ולהגיד - אתמול הייתם צריכים להתחיל לשפץ. אפשר לשפץ את המקום שיהיה מכובד, שיכבד את כל השמות שנמצאים שם, לא בטווח הארוך, היום, עכשיו. לא ייתכן שתתחילו לשפץ אנדרטה אחת על חשבון אנדרטה שנייה. יש שם 89 תיילים שצועקים.

מר גד מילר: זה לא על חשבון.

קהל: זה כן על חשבון.

מר גד מילר: זה לא על חשבון.

קהל: סליחה, זה על חשבון, כי ה-120,000 שח...

עו"ד הדר מימון: אבל זכותה להגיד מה שהיא רוצה.

קהל: אני רוצה להתוודות, ואני רוצה לראות שההצבעה תהיה על שתי אנדרטאות, ומחר בבוקר.

מר גד מילר: אני רוצה להגיד כמה מילים.

עו"ד יעלה מקליס: כן, גדי.

מר שמואל רוטמן: גם אני, אתר כך.

מר גד מילר: אני חושב, ואני מבקש לא להפריע לי, כי גם אני מתרגש מהנושא הזה, ויש אנשים וחברים יקרים שלי שנהרגו... ואני מאוד מתקומם בכל מה שקורה כאן. קבוצה של הורים בשכונה במונוסון, כבר למעלה מחמש שנים במשא ומתן עם משרד הביטחון בשביל לנסות לשפץ את האנדרטה שנמצאת, שהיא מוזנחת כאן. והם כבר למעלה מחמש שנים בכוחות עצמם, בלי שיתוף פעולה של אף אחד, הולכים למשרד הביטחון, מנסים להשיג תקציב, הולכים ומנסים לעשות עוד משהו ולתכנן, ובסופו של דבר, לפני מספר חודשים, הצליחו להשיג איזשהו תקציב, ויחד עם matching של העירייה, באו ליעלה והנושא הזה קם. כל אנדרטה צריך לשפץ, באשר היא. מה שהפריע לי בכל הנושא הזה, זה השנאה שמופיעה פה למה להם יש ולנו אין. תן לי לדבר, אני לא מפריע, אני מבקש תכבד אותי. בסדר בז'ה? אחרי זה תגיד מה שאתה רוצה.

והנושא הזה של "אתם" ו"אנחנו", והשנאה הזאת שמופיעה בפייסבוק של משפטים של אלה שיש להם את הז'יטונים, אלה שמנהלים את העירייה, על מה? על אלה שנופלים ומתו במלחמות ישראל? הרי אנשים שמדברים בצורה כזאת, תגידו לי, לא כואב לכם הלב? גם בנושא של חללי צה"ל וטרור, גם שם אתם רוצים ליצור את ההפרדה בין מונוסון ליהוד? על איפה אתם נפלתם, תגידו לי? הרי הילדים האלה היו יחד בתיכון, ואתם מנסים להגיד למה הם. שימי, אתה-

שימי בונפיל: אני לא כתבתי...

מר גד מילר: אל תפריע לי.

שימי בונפיל: אז אל תפנה אליי. אל תפנה אליי.

מר גד מילר: אתה ראש המועצה הדתית.

שימי בונפיל: מה עניין שמיטה להר סיני? ! אני כתבתי בפירוש... למה פה כן, ולמה... זה בפירוש כתוב.

עו"ד יעלה מקליס: שימי, אני מבקשת לא להפריע.

מר גד מילר: ראש המועצה הדתית הוא ראש ההסתה הדתית, שבאה לפה... דבר ראשון שהוא עשה... וכתב בעיתונות בראש חוצות, במקום שיהיה גשר לשלום, אמר "הופתעתי לראות בסדר היום כי ישנה הצעה לשיפוץ אתר הנצחה". הבן אדם...

שימי בונפיל: תמשיך לקרוא, תמשיך לקרוא.

עו"ד יעלה מקליס: אל תפריע, שימי. שימי, אל תפריע לו.

מר גד מילר: בן אדם שכאף מקום שאני הייתי... ישיבה... בקואליציה, פעם אחת הוא לא העלה את זה.

שימי: אני הייתי,,,

עו"ד יעלה מקליס: שימי, אל תפריע.

מר גד מילר:,,, שאתה היום מנסה להיכנס לקואליציה ואפילו לא העלית את זה פעם אחת בכניסה שלך לקואליציה. אל תהיה תמים.

שימי בונפיל: מה קשור? מה זה קשור?

מר גד מילר: אתה סתם,,, על המתים.

שימי: ממש לא.

מר גד מילר: ואתה במקום לכסות, להיות גשר בין האנשים ובין השכונות, הפכת להיות לא לגשר,,,

(מדברים ביחד)

מר גד מילר: אני מבקש שלא יפריעו לי.

עו"ד יעלה מקליס: שימי, אתה מפריע לחבר.

שימי בונפיל: אם הוא מצטט,,,

עו"ד יעלה מקליס: אין לך זכות להפריע לחבר מועצת עיר.

שימי בונפיל: שיצטט את הכל.

עו"ד יעלה מקליס: שימי, זה לא מצדיק. תשמור על השקט בבקשה. אין לך זכות דיבור.

מר גד מילר: היתה הזדמנות לכל מי שרוצה, להעלות את הנושא של האגדרטה ביהוד ובכל מקום אחר, למעלה משלוש, ארבע וחמש שנים. אני לא ראיתי-

מר ערן קקון: שקר, שקר.

מר גד מילר: אל תפריע לי.

מר ערן קקון: אני חבר מועצה, אותי אתה לא יכול להשתיק.

עו"ד יעלה מקליס: ערן, אל תפריע.

מר ערן קקון: שקר, שקר. פעמיים העליתי את הבעיה באגדרטה, שהפכו את האגדרטה ביהוד לבית זונות. לבית זונות הפכו את האגדרטה ביהוד. לא ייתכן שבלילה יהיו שם מעשי סדום ועמורה. לא יעלה על הדעת. שתי כתבות בעיתון היו. אני במרדפים מול מנהל העירייה ואני חבר מועצה ואתה לא משתיק אותי.

מר גד מילר: אני לא משתיק אותך.

מר ערן קקון: וזה שקר, וזה שקר.

מה לוי זא אהיוספה העצה 19:15.

מר גד מילר: מי שצועק הוא לא בהכרח צודק.

מר ערן קקון: נכון. אבל זה שקר מה שאתה אומר. אתה ממציא פה שקרים. שימי כועס על זה שעיריית יהוד, ...

(מדברים ביחד)

מר גד מילר: אני רוצה לדבר. לא יפריעו לי לדבר. זו זכותי המלאה.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו חברי מועצת עיר, אנחנו נבחרו ציבור. המחויבות הראשונה שלנו היא מחויבות של כבוד הדדי למשימה שהוטלה על כתפנו ואחד לשני. הדר כהן היום מסריט את הכל, כל מה שקורה פה עובר לבתים שלנו בעיר יהוד-מונוסון. מפאת כבודם של האנשים, אני מבקשת שאתם תשמרו על הכבוד האחד של השני. תנו אחד לשני לדבר בשקט. אף אחד פה לא מחובר בטלפון אדום לריכונו של עולם. כל אחד יכול להקשיב גם לשני, ואולי רחמנא ליצלן גם להרוויח משהו בדרך. מותר לנו גם לא להסכים. אבל המחויבות הראשונה שלנו היא דרך ארץ, ודרך ארץ קדמה לתורה.

שימי בונפיל: נכון, ... ראש המסיתים, זה מה שהוא אמר. איך את נותנת לזה יד?

עו"ד יעלה מקליס: שנייה, ... כל מי שיפריע עכשיו לדיון, ייענש לצאת מפה. אז אני מבקשת, כדי שאפשר יהיה לשמוע כל אחד בנחת, שכל אחד ידבר בתורו, כל אחד שירצה לדבר, יקבל את זכות הדיבור שלו. אז בבקשה. עכשיו אני מציעה הצעה בעקבות הדברים שאמרה לבנה מדם ליבה, ומאחר וללבנה ולסוזי יש מחר פגישה איתי, אני מציעה שיש לנו כרגע שצ"פ. יש לנו כתור שצ"פ "לב יהוד" תקציב של 6.5 מיליון שח. אנחנו נבחן יחד עם הצוות המקצועי, לגרום לזה שהאנדרטה גם ביהוד, תקבל צורה טובה ומכובדת עד אשר אנחנו נתקדם לתכניות היותר גדולות, עם האמפי, עם הכל. אם זה מקובל עליכם, אנחנו נמשיך בדיון בצורה מתורבתת. חברים, אני אחות שכולה, אין רגישה ממני לנושא של משפחות שכולות ושל נופלים אז בואו ננהל את הישיבה הזאת ברמה הזאת של הרגישות וברמה הזאת של האחידות. ושוב אני אומרת, מי שיפריע, לא אתן אזהרה יותר, פשוט יצא, כדי שאפשר יהיה לנהל פה את הישיבה. אז אנא בכבוד וכנימוס, אל תגרמו לנו להוציא אנשים החוצה. תודה רבה. גדי דיבר, גדי ימשיך את דבריו עד שיסיים. מי שירצה, יקבל את זכות הדיבור. ורדי ביקש.

עו"ד הדר מימון: אולי שגדי יחזור בו מההתבטאויות של הסתה.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, הדר.

מר גד מילר: הדר, אתה אל תגידי לי מה להגידי.

עו"ד הדר מימון: אתה לא תגידי על אנשים שהם מסיתים. זה לא מכובד.

מר גד מילר: קודם כל, אני שמח על ההחלטה. אני חושב שההחלטה הזאת של להוסיף עוד חב"ר לנושא של אנדרטה ביהוד, פתחתי את זה ואמרת את זה לפני שכל הדברים האלה נאמרו. אני חושב שיכל להיעשות, לא כתוצאה של השוואה, אלא ממקום של בקשה נקייה בלי לעשות השוואות. אני רוצה לקרוא לכם דוגמא, וזה מתחבר למה שיעלה לקחה את הדברים. אבל תסתכלו לגבי הנושא של חללים מה אנשים כותבים. "הדבר הבא, משנים את השם של העיר למונוסון יהוד כדי שיהיה ברור היכן מונחים, ...".

עו"ד הדר מימון: גדי, בוא תרד מהסיפור הזה.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, הדר, הדר.

עו"ד הדר מימון: מספיק עם השטויות האלה, באמת.

מר גד מילר: אתה לא תפריע לי.

עו"ד הדר מימון: מספיק עם השטויות האלה.

מר ורדי בורשי: יעלה, מה זה?

מר ערן קקון: יעלה, זה דיון על הסעיף או דיון על הפייסבוק?

(מדברים ביחד)

עו"ד הדר מימון: הוא כווערת הארבעה, הוא קובע את סדר היום.

עו"ד יעלה מקליס: תנו לגדי לדבר.

מר ורדי בורשי: לא, לא, לא. אני לא מוכן לדרו שיח הזה. פה הנושא הוא הנצחה, אנדרטה, דבר קדוש.

עו"ד הדר מימון: בוא נאשר.

מר ורדי בורשי: אני מבקש, גדי, באמת, תתעלה על עצמך, באמת. יש פה רגישות לנושא הזה,,, כבן למשפחת השכול, מבקש ממך, מתחנן - רד מזה.

מר גד מילר: אם אתה תושב שההורים השכולים שבצד השני ראו את זה, לא רגישים כשביל לראות את כל המשפטים האלה?

עו"ד יעלה מקליס: גדי, בוא נסכם.

עו"ד הדר מימון: בואו נצביע על האישור,,,

מר גד מילר: אני מותר לי להגיד, גם אם הדברים לא נעימים לכם, אני חייב להגיד לכם. זכותנו לחשוב שונה. אף אחד פה, אין פה משטרת מחשבות. אתם לא חייבים להסכים. אבל לפחות אני מבקש, תכבדו את מה שאני אומר. זה הכל. בקטע הזה אני לא אוותר, אתם לא חייבים להסכים איתי, ואני אומר לכם את זה, אבל אף אחד מכם, כשקרא את הדברים. לי אין פייסבוק, אבל אני קיבלתי את זה מהורים שכולים, אבל אף אחד מכם שקרא את הדברים וטייל בפייסבוק לא כתב ואמר דברים שונים או אמר "אל תדברו בצורה כזאת, זה לא המקום".

עו"ד הדר מימון:,,, נבחרת, גם אנחנו נבחרנו.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, למה אתה מפריע?

עו"ד הדר מימון: בסדר, למה להטיח כאלה האשמות?

עו"ד יעלה מקליס: סיכמנו משהו.

מר גד מילר: אני יכול כבר את הדברים שלי,,, לא תפריע.

עו"ד הדר מימון: בסדר, בסדר.

עו"ד יעלה מקליס: קדימה, גדי. אני מבקשת לא להפריע לו.

מר גל לניאדו: בסופו של יום אני בא ואומר, אני גם מציע פה, כל בן אדם, כל התירוצים, אני מוכן עם קבוצה של אנשים לבוא ולהתנדב וללכת ולשפץ את האנדרטה ולנסות להשיג כל דבר,,, בשביל לעשות את זה, ולא כשביל להגיד סתם. אבל כשאנשים באים ומשמיצים, ושמים אחד מול השני, חברים, למילים יש כוח, ולכל צד יש כוח. אני אומר לכל צד יש כוח, ואל תעשה לי סימן כזה.

מר ערן קקון: יש למילים כוח.

עו"ד יעלה מקליס: ערן, ערן.

מר ערן קקון: אתה צריך להתנצל,,, ראש מועצה דתית קראת לו ראש המסיתים.

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, ערן, אתה מפריע.

מר ערן קקון: זה שיימינג, תדע לך.

עו"ד יעלה מקליס: ערן, אני קוראת אותך לסדר פעם ראשונה.

מר ערן קקון: גם כשעסקתי עליך לא,,,

עו"ד הדר מימון: אבל במקום לשפץ, הוא היה יכול גם לדאוג לתקציב ליהוד.

מר ערן קקון:,,, להתקדם קדימה. זה היה מיותר לפי דעתי. אתה יודע א זה שאני אוהב אותך ואין לי משהו אישי.

מר גד מילר: הדדי.

עו"ד יעלה מקליס: ערן מספיק, ערן. את המדבר על כבוד, אז תכבד את עצמך ואל תפריע.

(מדברים ביחד)

מר שמואל רוטמן: אני רוצה להגיד כמה מילים מעבר לכל מה שנאמר פה, אנחנו חייבים לשמור על איזושהי הגינות ושפיות בהתבטאויות שלנו. זה שיש חופש ביטוי, זה לא אומר שאין לנו אחריות. אני רוצה להוסיף שני משפטים. נעשה פה עוול נורא, ואני לא צריך להגן על ראש העיר. אני יודע מה היה פה במשך 3 שנים, היא נלחמה בציפורניים לשפץ את האנדרטה של יהוד. ואני אומר לכם שוב, חלק מזה בגלל זה גם התעכבו, ויכולנו לקבל הרבה יותר כספים למונוסון, שזו גם מטרה מוצדקת לגמרי, למצבה שלא שופצה 50 שנה. אז ראש העיר נלחמה, כי היא רצתה לשפץ את הכל והיא רצתה להשיג תקציבים והיא השיגה סיכומים עם משרד הביטחון, כדי לעשות את זה בצורה יותר טובה. אז אם זה מה שמגיע פה לכולם וכסוף לרקוד על זכר נופלים, אז בואו נסתכל במראה.

מר נתן בריה: מקודם הוא אמר לי בדיון הקודם "נתן, עזוב, אל תעלה יותר. אמרת את שלך". קיבלתי - שתקתי. גם עכשיו אני מכבד, אני,,, כל מה שאמרת, כי פגעת מאוד קשה בכולם. אבל דבר אחד אני מבקש, וכתבתי המון, אבל אני לא אדבר כי אני מכבד,,, כין ללכת ולחשוב על מצב שלי כבר הולכים לשפץ אנדרטה אחת קטנה פה ואנדרטה אחת קטנה כרגע. לחשוב על משהו, שרוצים לעשות,,, על אנדרטה אחת של תושבי יהוד-מונוסון, ואז יהיה פעם יהוד-מונוסון, ולא שתי אנדרטאות. זה מה שאני מבקש, לחשוב על הנושא הזה.

מר שמואל רוטמן: אני רוצה לראות שאתה,,, הורים שכולים, אני רוצה לראות,,, תתמודד מול ההורים השקולים. כולנו גיבורים גדולים. תשכנע את ההורים השכולים שיוותרו.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: גדי, כמו שביקשתי שלא יפריעו לך, גם אל תפריע לאחרים.

מר ורדי בושרי: חבר'ה תהיו שנייה בהאזנה. ראשית, אני מצר שהדיון הגיע למקום שהוא הגיע. אני חושב שזו טעות קשה מאוד. מבחינתנו, כל נבחרי הציבור, גם מי שדיבר וגם מי שלא דיבר, האחריות בסוף היא כוללת של כולנו. אני חושב שיה פה נושא מאוד מאוד רגיש שיש עליו קונצנזוס בכל קנה מידה מקומי, ארצי. אין הבדל בין דם לדם. תושב מונוסון, תושב יהוד, כולנו חייבים להסתכל על זה בראייה כוללת כחללי מערכות ישראל וככה אנחנו צריכים לנהוג באחריות.

לעצם העניין, אני ראשית מברך על זה שמשפצים את האנדרטה במונוסון. בד בבד אני חושב שנכון הדבר שאנחנו נקצה באופן מידי איזשהו סכום של 300,000-400,000 ש"ח, על מנת לשפץ את האנדרטה בגן הבנים באופן מידי.

מר נתן בדיה: אפשר להעלות את זה להצבעה.

מר ורדי בושרי: רגע, שנייה, נתן. מאחר שאני מבין שעד שהתכנית שהוצגה לנו פה תארך מספר שנים, אולי 4,5,6 שנים לפחות. אין זמן לזה. חייבים לעשות טיפול באופן מידי. ואם יש צורך להעלות תב"ר לנושא הזה-

עו"ד יעלה מקליס: יש תב"ר, יש תב"ר.

מר נתן בדיה: יש תב"ר?

עו"ד יעלה מקליס: יש תב"ר.

מר ורדי בושרי: אם יש תב"ר בתוקף, אז לגזור חלק ממנו באופן מידי.

מר שמואל רוטמן: זה מה שראש העיר אמרה.

עו"ד יעלה מקליס: זה מה שאמרתי, בדיוק מה שאמרתי, מתוך התב"ר של 6.5 מיליון ש"ח, אפשר יהיה להקצות לשיפוץ האנדרטה.

מר ורדי בושרי: להקצות ולצאת בשיפוץ באופן מידי, ובא גואל על ישראל, תודה.

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה.

מר ערן קקון: אני רוצה בבקשה להגיד כמה מילים.

עו"ד יעלה מקליס: אבל ערן, תשתדל לגבי לגופו של עניין.

מר ערן קקון: סך הכל 10 דקות לסעיף.

עו"ד יעלה מקליס: לא, אתה יודע, כבר מיצית.

מר ערן קקון: מתומצת, כאמת, ישר ולעניין.

עו"ד יעלה מקליס: אבל לא לעניין ה-

מר ערן קקון: לא, דווקא כן. אני רוצה לענות לו לא בצעקות, לענות לו בנועם.

עו"ד יעלה מקליס: ערן, בוא, תעזוב את זה עכשיו. הגענו לאיזושהי התאמה.

מר ערן קקון: חצי מילה. חשוב לי להבהיר שלא שימי ולא אני, אף אחד לא כועס על זה שעושים במונוסון לפני יהוד, זה ממש לא נכון. חללים, זה לא משנה אם זה ביהוד, אם זה במונוסון, כולנו אותו דם, זה דבר ראשון. סך הכל הכעס שלנו היה מדוע מועצת העיר באה לאשר פה, לא ממשרד הביטחון, ההורים שרצו, קודם כל זה גם לא בסדר. למה הורים שכולים צריכים לרוץ ולטרטר את עצמם כל כך הרבה בשביל שישפצו את האנדרטה של הילדים? לא מבין את זה. אנחנו חברי מועצה, אנחנו צריכים לנסוע למשרד הביטחון, אנחנו. ואני נסעתי פעם אחת, ואני מוכן לנסוע עוד פעם אם צריך. זה דבר אחד.

דבר שני, לגבי מה שגד אמר, אני שוב מציין, שסך הכל הכעס פה היה מדוע עיריית יהוד מאשרת תב"ר לשיפוץ של אנדרטה במונוסון, בעוד אני כבר למעלה משנתיים רודף בנוגע לשיפוץ של האנדרטה ביהוד. פה זה היה הכעס. אין לנו בכלל עניין אם משפצים פה או שם, בכלל זה לא העניין. חשוב לי להבהיר את זה. ואין לנו שום דבר נגד מונוסון. ההיפך, אני כיבדתי את תושבי מונוסון מספר פעמים בטקסים שלהם גם.

עו"ד יעלה מקליס: לבנה, את כבר דיברת.

לבנה קולט: אז מה אם דיברתי.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו נדבר מחר, תגידי כל מה שאת רוצה.

לבנה קולט: לא, אני רוצה שכולם ישמעו. אני ואת זה לא חכמה.

עו"ד יעלה מקליס: מה זה לא חכמה?

לבנה קולט: זה חכמה הכי גדולה, אבל...

עו"ד יעלה מקליס: אמרת את מה שיש לך. זה לא מקובל שהקהל מדבר. לבנה, 2 משפטים. זה לא מקובל שהקהל מדבר, אבל לאור רגישות הנושא ומתוך התחשבות בך, אבל באמת 2 משפטים ושזה יהיה מקדם עניין.

לבנה קולט: אפילו אולי פחות. אני רוצה שבסופו של דבר כולם ייצאו מפה עם החלטה כתובה ש-2 האנדרטאות ישופצו בו זמנית, עד יום הזיכרון. כי אנחנו ביום הזיכרון האחרון, כל המשפחות אמרו שהן לא יגיעו לטקס בבוקר, בגלל ההנחה של שנים, ובגלל זה שאנחנו רצים אחרי הערייה לשפץ את המקום. והיה זה לא יהיה...

עו"ד הדר מימון: בואו נרים את הכפפה.

עו"ד יעלה מקליס: כמו שאמרתי, יש תב"ר.

מר ערן קקון: היא התחייבה בתב"ר שיש.

עו"ד הדר מימון: בסדר, בואו נקבל החלטה לזה.

עו"ד יעלה מקליס: אני מסכמת. אין צורך, יש תב"ר של 6.5 מיליון ש"ח.

עו"ד הדר מימון: אבל 6.5 מיליון ש"ח בלי תכנון, נו באמת.

פרוטוקול מועצה מן המניין 22/16

מיום 7/11/16

עמוד 24 מתוך 55

עו"ד יעלה מקליס: הדר, אתה לא צריך להפריע לי, בוא נגיד ככה. יש תב"ר של 6.5 מיליון ש"ח, כמו שאמרתי. אנחנו לאור הדברים האלו מנחים את מהנדסת העיר לברוק את השיפוץ של האנדרטה כשלב ראשון לקראת פתרון יותר רחב ויותר משמעותי, כמו שהצגת, או כל דרך אחרת שהמתכננים יראו לנכון, כדי לתת מענה נכון, וכדי שלבנה והמשפחות השכולות יוכלו להגיע ביום הזיכרון הקרוב לאנדרטה שמכבדת את עצמה ושהם ירגישו שמכבדת גם את קורבנם של הנופלים ושל המשפחות שמלוות אותם.

עו"ד הדר מימון: יישר כוח.

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה. אז אנחנו בכל זאת אבל צריכים להצביע לגבי התב"ר של מונוסון, כי הוא לא מאושר.

מר נתן בזיה: לא, אבל אפשר לעשות בכפוף לדבר הזה.

מר שמואל רוטמן: אין בכפוף, אין דבר כזה.

עו"ד הדר מימון: ... הצעה נגדית.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: אבל לא צריך לצעוק, עוזי, לא צריך לצעוק.

מר אמנון סעד: אפשר להכניס עוד סעיף לסדר היום, מה הבעיה?

עו"ד יעלה מקליס: כדי שתהיו רגועים-

מר אמנון סעד: אנחנו רגועים, אני הכי רגוע פה היום, בניגוד ל... בגלל הרגישות לנושא אז אני לא דיברתי.

עו"ד יעלה מקליס: אמנון, סליחה, אני רוצה להוסיף משהו.

מר אמנון סעד: אבל עד שאני מדבר את מפסיקה אותי?

מר ערן קקון: אמנון, הכי קל זה לאשר תב"רים, צריך לבצע אותם. לאשר אין בעיה, זה שטויות. מה זה לאשר תב"ר? הביצוע - עד יום הזיכרון אנחנו רוצים שתי...,,

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו לא נחכה ליום הזיכרון אנחנו לישיבה הבאה נביא תכנית לשיפוץ האנדרטה ונציג אותה בפניכם ככל שנספיק לעשות הדמיות. ככה נוכל באמת כולנו לראות ולהתרשם, ולכבד באמת את הנופלים וקורבנם. אז אני מעלה, עכשיו יש לנו פתיחת תב"ר, שיפוץ והנגשת אתר הנצחה בנווה מונוסון. סך התב"ר 120,000 ש"ח. מקורות מימון, משרד הביטחון וקרנות הרשות. יש פה דברי הסבר, אני חושבת שדיברנו די והותר על העניין הזה. אני מעלה את זה להצבעה.

הצבעה: פה אחד.

החלטה: המועצה מאשרת פה אחד פתיחת תב"ר לשיפוץ והנגשת אתר הנצחה בנווה מונוסון.

סך התב"ר: 120,000 ש"ח

מקור מימון: משרד הביטחון וקרנות הרשות.

סעיף מס' 3 - אישור מועצת העיר להמלצות ועדת התמיכות באשר להצעת תבחינים למתן תמיכות מתקציב 2017.

עו"ד יעלה מקליס: נושא שני על סדר היום היה הצגת תכנית אב, וכבר עברנו עליו. עכשיו אנחנו בנושא שלישי, אישור מועצת העיר להמלצות ועדת תמיכות. באשר להצעת תבחינים למתן תמיכות לתקציב 2017. יש פה את פרוטוקול ועדת תמיכות, יש פה הצעת תבחינים, יש פה חוות דעת של היועץ המשפטי. יש פה בסך הכל את ההגדרות של התבחינים. אין פה חלוקת כספים, ערן, אלא בסך הכל העקרונות לחלוקת כספים.

מר ערן קקון: אבל בכל זאת יש לי שאלה. התבחינים נכתבים בצורה ממש כללית. לדוגמא, לא מצוין פה מה סכום הכסף שניתן לכל פרק. זאת אומרת, לעמותות הספורט כמה התקציב יחולק, כמה...

עו"ד יעלה מקליס: ערן יקירי, אי אפשר עדיין כי עוד אין תקציב 2017.

מר ערן קקון: לא, לא 2017, מה פתאום.

עו"ד יעלה מקליס: זה 2017.

מר ערן קקון: חברים, ועדת תמיכות 2016 עוד לא התכנסה.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר זה לא קשור.

מר עוזי מאיר: ... תקציב... שיתקבל התקציב...

מר ערן קקון: תקשיב ידידי, מאשרים פה את התבחינים על מנת לכנס את הוועדה שוב ולחלק את הכסף.

עו"ד יעלה מקליס: לא, ערן, בוא. ערן, אתה טועה, בוא תן לי להסביר. יש פה את העקרונות של התבחינים. כשאנחנו נקבע בתקציב 2017 מה הסכום שמוקצה לתמיכות, אחר כך במהלך השנה אנחנו נקצה את הסכום לכל פרק ואז זה יחולק לפי הגורמים והארגונים שהגישו בקשות. אנחנו עוד לא בכסף, אנחנו רק בעקרונות, 2016 זה נושא אחר. זה עכשיו 2017.

מר ערן קקון: לא הבנתי. זה אישור תבחינים ל-2017?

עו"ד יעלה מקליס: זה 2017.

מר ערן קקון: אוקיי, אישרנו תבחינים ל-2016. הוועדה עוד לא התכנסה?

עו"ד יעלה מקליס: זו שאלה אחרת.

מר ערן קקון: אני שואל אתכם.

עו"ד יעלה מקליס: שאלה טובה, אבל היא לא בנושא הזה. אחרי זה נענה לך, בסדר?

מר ערן קקון: אותי עדכנו שביום ראשון השבוע התכנסה ועדת תמיכות ל-2016.

עו"ד יעלה מקליס: אבל זה לא קשור לזה.

מר שמואל רוטמן: זה לא התבחינים.

מר ערן קקון: בסדר, אז אני שואל.

עו"ד יעלה מקליס: הכל יבוא לפה.

מר אמנון סעד: תענו על השאלה. האם באמת ישבתם על 2016 או לא? מה הבעיה לענות?

מר ערן קקון: הם לא רוצים לענות, הם לא רוצים. אני לא יודע למה.

מר גל לניאדו: ישבנו ישיבה ראשונה, אבל אין החלטה עדיין.

מר אמנון סעד: אז תגידו לו, זה מה שהוא שואל.

עו"ד יעלה מקליס: כן, עוד אין החלטה.

מר ערן קקון: הם אמרו שהוועדה התכנסה ביום ראשון.

עו"ד יעלה מקליס: נכון, אבל זה לא זה.

מר שמואל רוטמן: אבל זה לא התבחינים.

מר ערן קקון: לא, אמרו לי שיושבים לדון על כל עמותה ועמותה.

מר שמואל רוטמן: נכון, זה 2016.

עו"ד יעלה מקליס: ערן, תקשיב רגע.

מר ערן קקון: אני לא מקבל תשובות.

עו"ד יעלה מקליס: ערן, אבל אתה לא מקשיב. בוא.

מר ערן קקון: אני מקשיב, אני לא מקבל תשובה.

עו"ד יעלה מקליס: לא, זה 2017.

מר ערן קקון: זה הבנתי.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, אז בוא נצביע על 2017 ואז אנחנו ניתן אם תרצה דו"ח לגבי הסטטוס של תבחינים 2016.

מר אמנון סעד: אוקיי, מצוין.

מר ערן קקון: אוקיי.

עו"ד יעלה מקליס: בסדר? יפה.

פרוטוקול מועצה מן המניין 22/16

מיום 7/11/16

עמוד 27 מתוך 55

מר אמנון סעד: שאלה. רוני, מה ההבדל? אם יש הבדלים בין התבחינים של 2016-2017, האם יש איזשהו פסיק או משהו, ...?

מר ערן קקון: לא, הם לא שינו, אבל הם מחויבים כל שנה לאשר את זה.

מר אמנון סעד: לא, אני יודע, אני רק שאלתי.

מר ערן קקון: חייבים לאשר את התבחינים.

מר אמנון סעד: אז זה אותם תבחינים של 2016.

עו"ד יעלה מקליס: אני מעלה להצבעה.

מר ערן קקון: בגלל זה אני מופתע, למה אתם מאשרים תבחינים של 2017? כינסו את 2016.

עו"ד יעלה מקליס: זה לא קשור.

מר ערן קקון: אוקיי, בסדר.

עו"ד הדר מימון: בעניין של התבחינים יש, אני במקרה באופן אישי מודע לפעילות של הנושא של ההוקי ביהוד.

עו"ד יעלה מקליס: אתה ב-2017 או 2016?

עו"ד הדר מימון: אני מדבר על התבחינים, אתם מאשרים תבחינים, לא?

עו"ד רוני חלמיש: ל-2017.

עו"ד יעלה מקליס: ל-2017.

עו"ד הדר מימון: ... 2016? התבחינים יאושרו, ...?

עו"ד רוני חלמיש: התבחינים אושרו של 2016.

עו"ד הדר מימון: אתה מדבר כרגע על התבחינים של 2017?

עו"ד רוני חלמיש: נכון, זה 2017.

עו"ד הדר מימון: אני שואל, האם אנחנו יכולים גם להכליל את נושא של ההוקי? יש פעילות ענפה.

עו"ד יעלה מקליס: זה ספורט.

עו"ד הדר מימון: בסדר, זה ספורט, אבל כתוב פה כדורגל. יש את קבוצות המאמאנט שמשחקות ביהוד.

עו"ד יעלה מקליס: הן לא עמותה.

עו"ד הדר מימון: בסדר, הן לא עמותה, ...

עו"ד רוני חלמיש: הדר, תראה את סעיף ב' - תמיכה באגודות ספורט המנהלות, ...

עו"ד הדר מימון: כן, אבל אגודות ספורט. אני לא יודע אם זו אגודת ספורט.

עו"ד רוני חלמיש: זה בכל מקרה חייב להיות עמותה.

מר גל לניאדו: אתה לא יכול לחלק תמיכה למי שלא עומד בכללים, זה אתה יודע.

עו"ד הדר מימון: אנחנו קובעים את התבחינים, סליחה. השאלה אם אפשר להרחיב את התבחינים, כדי שעוד ענפי ספורט בעיר הזאת יוכלו ליהנות מזה,,, תנאי סף - כדורגל.

עו"ד רוני חלמיש: לא נכון.

עו"ד יעלה מקליס: לא נכון, תקרא מה כתוב.

עו"ד רוני חלמיש: תקרא את ב', הדר, אתה לא קורא את ב', אתה סתם מטעה.

עו"ד יעלה מקליס: למה אתה מטעה? כתוב.

עו"ד רוני חלמיש: תמיכה באגודות ספורט המנהלות פעילות ספורטיבית,,,

עו"ד הדר מימון: ,, לא כולן מאגודות באגודת ספורט, סליחה.

מר עוזי מאיר:,,, אגודה.

עו"ד הדר מימון: זה הפועל, מכבי,,,

מר עוזי מאיר: לא, לא, כל עמותה. אם היא לא עמותה, אז היא לא זכאית. אם זה לא עמותה, היא לא זכאית על פי חוק.

עו"ד הדר מימון: מה זה על פי חוק? אתה קובע את התבחינים.

מר שמואל רוטמן: חייבת להיות עמותה שרשומה,,, רואה חשבון.

עו"ד הדר מימון: אתם רוצים לנהל את זה כמו שהיה,,, 200 שנה, תנהלו, בבקשה, לא קרה כלום, הפועל, אליצור ומכבי בלבד, אין בעיה. השאלה אם אפשר קצת להגדיל ראש.

מר גל לניאדו: להגדיל ראש למה? לאיזה דברים?

עו"ד הדר מימון: למאמאנט, לספורט ילדים, כל מיני כאלה,,, זו הפעילות הספורטיבית היחידה שיש.

מר נתן בויה: הדר,,, כתוב שימוש במגרש הכדורגל, לא כתוב כמה הם צריכים לשלם,,, אותה עמותה, אתה מבין?

עו"ד הדר מימון: אבל לא כל הילדים משחקים כדורגל.

מר נתן בויה: ,, לא משלמת שקל, לא חשמל, לא מים,,,

עו"ד יעלה מקליס: לעניין התבחינים, הסבירה שיש צורך שתהיה עמותה. הרב פינקר, שלום, ערב טוב.

פרוטוקול מועצה מן המניין 22/16

מיום 7/11/16

עמוד 29 מתוך 55

מר יצחק פינקר: ... אנשי המקצוע שיושבים בוועדה, כל עמותה רציתי לבקש, יקבלו לפחות איזה, אלף ש"ח, עד שהם מגישים לוועדה, הרואה חשבון, שיישאר להם משהו, 10,000 נח מינימום.

מר עוזי מאיר: זה לא המקום פה.

מר שמואל רוטמן: לא, הוא מדבר על 2016.

עו"ד יעלה מקליס: הרב פינקר, הסברתי שזה 2017. לפני שאני מעלה להצבעה, אני מבקשת לומר-

מר ורדי בושרי: פינקר, שמע, אני חייב להפתיע אותך. אנחנו התכוונו לתת 10,200 נח. עכשיו אתה אומר 10,000 נח? חסכנו 200 נח.

מר יצחק פינקר: 10,000 נח מספיק.

עו"ד יעלה מקליס: חברים, אני רוצה להגיד שלושה דברים: בתבחינים מופיעה תמיכה באגודות ספורט ולא רק כדורגל, מכל סוג שהוא. דבר נוסף, אנחנו תומכים בספורט, במיוחד של הנוער ושל הילדים, במסגרת התקציב העירוני ובאמצעים נוספים אחרים. דבר שלישי, אני מעלה להצבעה את הנושא של אישור מועצת העיר להמלצות ועדת תמיכות באש לתבחינים למתן תמיכות מתקציב 2017. מי בעד?

מר עוזי מאיר: רגע, תבחינים?

עו"ד יעלה מקליס: התבחינים, התבחינים.

מר עוזי מאיר: בסדר.

עו"ד יעלה מקליס: בעד, פה אחד?

הצבעה: פה אחד.

מר ורדי בושרי: מה זה הפרוטוקול הזה שהוועדה דנה בנושא והחליטה להמשיך ולדון בנושא זה בישיבה נוספת. מה, היה כל כך הרבה נושאים? הם התעייפו? מה קרה להם שם?

עו"ד יעלה מקליס: על מה?

מר ורדי בושרי: שצריכים עוד ישיבה. על החלוקה, על החלוקה של התמיכות.

עו"ד יעלה מקליס: טוב, ורדי, לא עכשיו.

מר ורדי בושרי: לא, באמת. למה לא קבעו מה החלוקה כבר?

עו"ד יעלה מקליס: בסדר, הם יישבו, הם יחליטו.

מר ורדי בושרי: מי יישב?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, כוא, אחר כך נדבר על זה. בסדר?

מר ורדי בושרי: מה זה החארטה הזאת?

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את המלצות ועדת התמיכות באשר לתבחינים למתן תמיכות מתקציב 2017 לגופים ולמוסדות הפעילים בתחומים הבאים:

- א. אגודות ספורט
- ב. תנועות נוער
- ג. דת ושימור המסורת
- ד. רווחה, בריאות וקהילה
- ה. אתרי הנצחה לחללי צה"ל ולנפגעי פעולות איבה
- ו. הנצחת זיכרון השואה
- ז. קידום מעמד האישה
- ח. תרבות, אמנות ומוסיקה

סעיף מס' 4 - דיווח על הדו"ח הרבעוני לשנת 2016 לתקופה: רבעון שני.

עו"ד יעלה מקליס: דיווח על הדו"ח הרבעוני לשנת 2016, רבעון שני. מצורף להם פרוטוקול של ועדת כספים והדוח הרבעוני עצמו. מישהו מחברי מועצת העיר מבקש הסבר לגבי הדו"ח הרבעוני?

מר עוזי מאיר: כן.

עו"ד יעלה מקליס: כן, בבקשה.

מר עוזי מאיר: רוצה לשמוע,,, ההשלכות שלו לרבעון האחרון.

מר גל לניאדו: טוב, מדובר פה בדו"ח לרבעון 2/2016. הדו"ח הזה גם נערך עליו דיון מעמיק בוועדת כספים, הוא גם צורף לכם בפרוטוקול. הדו"ח הזה בעצם מספר שאנחנו עומדים בתקציב, אפילו סיימנו בעודף קל לתקופה. גם הרחבנו פעילות. הדו"ח גם מראה את הרחבת הפעילות. בעיקר ההכנסות גדלו. אחד זה בנושא ארנונה. היה לנו גם איזשהו הישג בנושא ארנונה עם תעשייה אווירית. בנושא של הכנסות ממשד החינוך והכנסות עצמיות חינוך - אנחנו ייעלנו את ההתנהלות שלנו ואת הניהול שלנו במיצוי הכנסות ממשד החינוך. יש לנו ממש ניהול ברמה חודשית, של מעקב ברמה חודשית אחרי הדו"ח תקצוב של משרד החינוך. וההתייעלות הזאת הביאה לזה שאנחנו ממצים הרבה יותר טוב את ההכנסות ממשד החינוך, ואתם רואים פה את זה גם.

מר נתן בדיה: ,, ועדת הביקורת, ישורון ענה על הדברים האלה והיום באמת הם מקבלים את הכסף תזרה. ובזכות הבחורצ"ק הזה שיושב פה.

מר גל לניאדו: לא, לא, לא. זה נכון. היתה עבודה משותפת, נכון מאוד.

מר נתן בדיה: נכון מאוד.

מר גל לניאדו: היתה עבודה משותפת עם מבקר העירייה לפני שנה וחצי. המסקנות של העבודה הזאת יושמו על דינו, ואכן העבודה הזאת היא חלק מהתהליך שנבנה בגזברות. המסקנות של העבודה הזאת, תהליך שנבנה בגזברות, בשיתוף כמובן עם אגף החינוך, שהביאו לתוצאה הזאת. זה אכן נכון. תקבולים ממשרד החינוך, אז אתם רואים באמת עלייה וגידול במיצוי בתקבולים ממשרד החינוך, שסך הכל זה הרבה יותר כסף שאנחנו אוספים מהמשרד לטובת רווחת הילדים ביישוב. הוצאות שכר כללי, כמו שאתם רואים, ההוצאות לרבעון היו נמוכות מהתקציב. זה נובע בעיקר בשל איוש משרות בצורה מדורגת יותר ולא בתאריך או ברבעון ראשון של תחילת שנה. המשרות אוישו לאורך זמן, ולכן נוצרה איזושהי יתרה בנושא של הוצאות שכר. פעולות כלליות, אתם רואים פה גידול וביצוע יתר בפעולות כלליות של 100 מיליון ש"ח. בעיקר זה נובע מהרחבת שירותים, ובין היתר גם מזה שיום העצמאות נופל בחציון ראשון של השנה, ויום העצמאות זה סכום מאוד גדול, סדר גודל של 800,000 ש"ח שיווד ברבעון ראשון.

נושא המים, גם כן אפשר לציין אותו. מבחינה תקציבית התכנית העסקית שביצענו, ובעצם שהצגנו לחברי המועצה, להנהלת העיר, לראש העיר, שקיבלו את אותה החלטה. התכנית העסקית מבחינה תקציבית בעצם מוכיחה את עצמה, נתנה את הפירות שלה. ראינו את זה גם בתקציב 2015, וגם אנחנו רואים את זה פה בנתוני ביצוע 2016. והנושא הזה גם כן נתן לנו איזשהו פוש כלכלי ועודף מסוים בתוך התקציב. בנושא של מימון, יש כאן טיפה ירידה בהוצאות מימון, בפירעון מלוות, בעיקר בגלל שההלוואות שלנו, גם הצמודות מדר שזה אג"ת, וגם הלוואות בפריים, יחסית, עקב זה שהמדד בעצם לא עולה, אז אנחנו משלמים פחות, אז יש פחות הוצאות מימון. ציינו פה שאנחנו סיימנו בעודף שוטף קטן של חצי מיליון ש"ח. סך הכל זה דו"ח רבעוני.

מר עוזי מאיר: התקציב הבלתי רגיל, גם אם תוכל להתייחס בכמה מילים.

מר גל לניאדו: התקציב הבלתי רגיל נמצא, אפשר להיכנס. אין בעיה. אפשר להיכנס לטופס 3.

קהל: ... לנצל את החצי מיליון ש"ח האלה לסלול את בר סימנטוב? אה?

עו"ד יעלה מקליס: שושני, תודה רבה.

קהל: מתקבל?

עו"ד יעלה מקליס: לא.

קהל: למה?

מר גל לניאדו: עוזי, לשאלה שלך, אפשר להיכנס כאן לעמ' 5, וזה מספר חלק מהסיפור של תקציב הפיתוח, עמ' 5, מה שנקרא פה עמ' 5, כתוב עמ' 5 מתוך 10, וזה מראה את התנועה בתקציבי הפיתוח. ניתן לראות פה שבוצע היקף פיתוח של 13 מיליון ש"ח בחציון הראשון של ביצוע עבודות שבוצעו. סדר גודל של 8.5 מיליון ש"ח לעבודות שבוצעו ועוד ויסות של 13 מיליון ש"ח לאישורים תב"רים שאושרו בחציון ראשון 2016. ניתן גם לראות שמתוך זה 11.9 מיליון ש"ח מהתב"רים שאושרו, זה ממקורות שזה קרנות הרשות. עוד 1.7 מיליון ש"ח זה ממשרדי ממשלה. יותר בעצם, 1.7 מיליון ש"ח, אני מחבר את זה ל-300,000 ש"ח של משרד החינוך, 1.9 מיליון ש"ח ממשרדי ממשלה. זה בנושא הפיתוח.

עו"ד הדר מימון: יש לי רק שאלה קטנה אחת ברשותך. מתי מתחילים לגבות את ה-?

מר עוזי מאיר: תן לשמוע את התשובה הסופית שלו של התב"רים. זה חשוב לדעת.

מר גל לניאדו: לא, נתתי, אמרתי, אמרתי.

עו"ד יעלה מקליס: תן לגל לסיים, כן. אם יש שאלות או משהו.

עו"ד הדר מימון: ,, שאלות ספציפיות.

עו"ד יעלה מקליס: גל, אתה סיימת?

מר גל לניאדו: כן, אבל אם יש שאלות, בבקשה.

עו"ד הדר מימון: מתי אנחנו מתוכננים להתחיל לגבות את ההיטל שמירה?

מר גל לניאדו: מועצת העיר אישרה את הנושא של אגרת השמירה וגם הוצג פה כל הנושא. הנושא הועבר למשרד הפנים. צריך משרד הפנים לאשר. זה יהיה בהתאם לאישור משרד הפנים, חד וחלק, מתי שהוא יאשר.

מר שמואל רוטמן: אבל זה לא לפני 1/1. זה בכל מקרה לא לפני 1/1. אני יודע שלאחרונה עכשיו מפרסמים כבר מכרז לפקחים של השיטור המשולב. כבר יוצא מכרז, מתחילים להיערך לזה.

עו"ד יעלה מקליס: יש 4 שוטרים בשטח.

עו"ד הדר מימון: אולי אפשר גם לחזור בנו מהיטל השמירה הזוה.

עו"ד יעלה מקליס: עוד שאלות לגבי התקציב?

מר אמנון סעד: מה לגבי הכסף שנגבה מהתאגיד? שילמתם עם זה את ההלוואה?

מר גל לניאדו: תאגידי מי אוננו, בין היתר מה שציינתי, החזיר בעצם במכה אחת את כל הלוואת הבעלים הרשומה אצלו. ההלוואה שהייתה רשומה אצלו, אנחנו עמדנו על זה, וזה חלק מהאינטרס שלנו בעת ההתחברות לתאגיד, שההלוואה תהיה רשומה בתנאים של פריים פלוס אחוז, כדי לתת לו את התמריץ לגייס הלוואה בכנק ולהחזיר לנו במכה. באמת שנה אחרי, שנה וחצי אחרי, אכן כך נעשה, והתאגיד החזיר לנו את מלוא ההלוואה. ההלוואה כרגע יושבת בקופת העירייה. ההלוואה כמובן מיועדת בראש ובראשונה לפירעון מלא של הלוואת הביוב שעדיין פתוחה, שבעצם תושבי יהוד עדיין ההלוואה קיימת. אנחנו עכשיו במגע עם בנק דקסיה, וגם נעזרים בייעוץ בעניין הזה, כדי לעשות את זה במינימום עלויות מימון לעירייה. זה כל העניין.

מר אמנון סעד: כמה נשאר שם?

מר גל לניאדו: סדר גודל של 12 מיליון ₪.

מר אמנון סעד: יישאר לנו עודף של איזה 2 ומשהו מיליון.

מר גל לניאדו: אחרי שנגמור את זה, אנחנו נראה את ההתחשבנות. מה שיישאר, יישאר כמובן.

מר אמנון סעד: כמה השיק? 14 ו-?

מר גל לניאדו: לא, זה לא נכון, זה לא 14 מיליון ₪. אני אסביר. יש איזה, באמת, קוריוז קטן. אני אסביר את זה.

(מדברים ביחד)

מר שמואל רוטמן: אמנן, הבעיה עם השיק הזה, ניסו להכניס אותו לתיבת השירות, לא נכנס.

מר גל לניאדו: השיק נכנס ונפדה באותו יום, שלחנו... והסגנית של מנהל הגבייה הלכה עם השיק לבנק להפקיד אותו, לוודא שזה נכנס באותו... אבל יש על זה קוריוז מסוים.

מר אמנן סער: אז כמה כסף נכנס?

מר גל לניאדו: ה-14 מיליון נח זה סכום מלוא הלוואת הבעלים.

מר אמנן סער: אני יודע. עד התאריך שהוא פרע, עבר מהרגע של ההתאגדות, 1.7.15, עברה שנה ו-3 חודשים בערך. התאריך כבר פרע. אנחנו לא חיכינו. כלומר, דרשנו מהתאגיד מידי רבעון לפרוע את ההלוואה בתנאים שבה הם כתובים, פריים פלוס אחוז. והוא פרע, רגע. אז הוא פרע סדר גודל של 1.5 מיליון נח, הוא כבר פרע בשנה ו-4 חודשים האלה. הוא כבר פרע את זה... מה שאני רוצה להגיד, שהשיק שהוא נתן במכה אחת, זה היה סדר גודל של 12.5 מיליון נח.

עו"ד יעלה מקליס: הוא הביא שני שקים קטנים ואחד גדול.

מר אמנן סער: אבל אני ראיתי שק על 14. זה כמו "ישראלוף" בגשש... השק הזה.

מר גל לניאדו: לא, השק הזה התחלק לשניים, לשק אחד שהוא נתן במכה אחת. הכסף כולו נכנס לקופת העירייה, אפילו יותר מזה קצת.

מר שמואל רוטמן: אמנן, כשאני עונה לך תשובה, תדע שהיא נכונה. זה לא נכנס לתיבה.

מר אמנן סער: אתה יודע למה שאלתי? אמרתי, אם באמת נשאר 2 מיליון... אני סולל לך גם את אנילביץ' וגם את בר סימנטוב.

(מדברים ביחד)

מר ורדי בושרי: כל אלה שבנו על הכסף, חבריה, עבדנו עליכם.

מר גל לניאדו: אבל השק ניתן, זה אמיתי. מה זאת אומרת? הכסף נפרע.

מר אמנן סער: ... 1.5 מיליון נח הוא כבר שילם?

מר גל לניאדו: שילם מ-1.7.

מר אמנן סער: אז היה צריך להתקזז מהשק הזה.

מר גל לניאדו: נכון.

עו"ד רוני חלמיש: הוא נתן... של 14 והביא שק על 12.5.

מר גל לניאדו: נכון ש-1.5 מיליון נח מתוך ה-14 הוא שילם בתשלומים.

עו"ד יעלה מקליס: ... הוא שילם 12, והוא הביא... 2 הסכומים.

מר גל לניאדו: של ה-12.5 מיליון נח.

מר אמנון סעד: אני החזקתי 14.

מר גל לניאדו: 14 זרם לקופת העירייה, תהיו רגועים.

מר גד מילר: שאלה, האם יש יעד לסגירת ההלוואה? כי הנושא של הריבית יכול להשתנות מבחינתנו.

מר גל לניאדו: המטרה שלי לסיים את זה עד סוף השנה. כרגע הנושא הוא רק בנושא המימוני של הדרישות של הבנק לגבי עמלת פירעון מוקדם. זה נושא מימוני.

מר גד מילר: ומה ההסכם אומר?

מר גל לניאדו: הסכם ההלוואה עם הבנק?

מר גד מילר: כן.

מר גל לניאדו: הסכם ההלוואה עם הבנק, שכבר כרגע גם עברנו שלב של התייעצות ראשונה כבר עם אנשים שקצת תומכים לנושא, ההסכם ההלוואה מול הבנק מדבר על זה שבעצם הוא לא קובע שם עמלת פירעון מוקדם.

עו"ד הדר מימון: אז יאללה,,, את הכסף.

מר גל לניאדו: הוא לא קובע מה עמלת הפירעון המוקדם. הוא לא קובע קביעה. אני לא רוצה פה לנהל את המשא ומתן באולם המליאה, אני חושב שזה לא נכון.

מר אמנון סעד: אנחנו סומכים עליך.

עו"ד רוני חלמיש:,,, הוא יגיד עכשיו למיקרופון מה,,,

מר גל לניאדו: אין לי בעיה, אני לא חושב שזה נכון.

עו"ד יעלה מקליס: אני חושבת בהזדמנות זו להודות לכל מי שעסק בנייהול הכספים של עיריית יהוד מונטון במקצועיות, באחריות, בצורה מסודרת, בראשם גל הגזבר וכל הצוות. אני רוצה באת להודות לצוות הגזברות.

מר אמנון סעד: גל מגיע לו.

עו"ד יעלה מקליס: גל באמת משכמו ומעלה. אנחנו נהנים משירותיו, הוא חלק בלתי נפרד מהצוות. והאמת היא שהוא הרבה יותר מגזבר. אנחנו באמת נהנים משירותיו. תודה גם לוועדת כספים ולעומד בראשה שיצא לצערנו, על העבודה והליווי, ועל כל התמיכה שלכם שהביאה אותנו למצב הנוכחי. אני רוצה רק בנקודה אחת לומר שכתוצאה מהיכולות הכספיות הנוספות שנוצרו לנו, יצרנו במערכת החינוך, אחד הפרויקטים, ליווי, תמיכה רגשית לילדים שלומדים בבתי הספר. בעקבות גילוי שהיום יש חלק משמעותי מאוד מהילדים שסובלים מקשיים רגשיים, שכמובן משפיעים על ההישגים שלהם בלימודים, והיכולת שלהם לקבל מענה במסגרות של קופת חולים ומשרד הבריאות היא מאוד דלה. היום מחכים לתור 8 חודשים, ואנחנו פה בעיר בנינו מערך כזה שמאפשר לקבל תמיכה של פסיכולוג ופסיכיאטר ברמות של כמעט מידי. מעבר לפסיכולוגים של השפ"ח גם פסיכיאטר ברמה מיידית, ולתת מענה מהר.

קהל: למה אנחנו לא מקבלים תגבור,,,?

פרוטוקול מועצה מן המניין 22/16

מיום 7/11/16

עמוד 35 מתוך 55

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו מקבלים תגבורים, יש מערך תגבורים מאוד-מאוד גדול להביא, ואם תרצה פרטים, אני אשמח לתת לך.

סעיף מס' 5 - סקירה ודיווח פעילות האגף לשירותים חברתיים לשנת 2016.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו עובדים עכשיו למיכל קדש, מנהלת אגף הרווחה לשירותים חברתיים, שתיתן לנו איזושהי סקירה כללית על האגף שלה לסיכום שנה, שהיא נמצאת איתנו חברים מיולי 2015.

מר נתן בדיה: דיון חוזר על הנושא של שביל האופניים, הגשתי בקשה. אני מבין שיגאל לא נמצא. יכול להיות שזה נתקע בדרך...

עו"ד יעלה מקליס: אז תבוא אליי, אני אסתכל, ואם צריך...

מר נתן בדיה: זה כולל האכיפה...

עו"ד יעלה מקליס: לא עכשיו, בסדר.

מר נתן בדיה: לפני שחם וחלילה יקרה לנו איזה אסון.

עו"ד יעלה מקליס: מיכל.

גב' מיכל קדש: אני אדבר בקצרה, אני מבינה שכולם עייפים.

(מדברים ביחד)

גב' מיכל קדש: אני נמצאת שנה ושלושה חודשים בתפקיד. אני ככה עשיתי סקירה של השנה ושלושה חודשים האחרונים. אז קצת על אגף הרווחה. יש לנו כ-1,800 בתי אב אצלנו. זאת אומרת, אוכלוסייה גדולה מאוד, כ-10% מאוכלוסיית העיר מטופלת אצלנו. 50% מהאוכלוסייה המטופלת אצלנו זו אוכלוסייה של אזרחים ותיקים.

מר אמנון סעד: כמה... אזרחים ותיקים?

גב' מיכל קדש: 50% וזה הולך וגדל. 50% מכלל האוכלוסייה המטופלת ברווחה, זאת אוכלוסייה של אזרחים ותיקים.

מר גר מילר: כמה אוכלוסייה ותיקה ביהוד מונוסון יש בסך הכל?

גב' מיכל קדש: 1,800 בתי אב.

מר שמואל רוטמן: לא, לא, הוא שאל על הוותיקה.

גב' מיכל קדש: 10% מכלל האוכלוסייה... שזה משהו שהוא מקובל. כמו שאתם רואים, אנחנו עוסקים בעצם מגיל לידה ועד 120, בכל תחומי החיים: פרט, משפחה, קהילה. החזון שלנו זה באמת פיתוח מענים חדשים ומותאמים לאוכלוסייה. מתן שירותים אוניברסאליים לכלל האוכלוסייה, וזה משהו שהמאוד מנחה אותנו. שנת 2016-2017, אין יותר... שירות צבוע לרווחה, אלא לכלל תושבי העיר. יש לנו גם כמה פרויקטים חדשים עכשיו שמיוערים לא רק למשפחות רווחה.

שינויים פנים אגפיים: מחשוב המחלקה - בשנה האחרונה עברנו להיות ממוחשבים, אין יותר תיקים ידניים, הכל מנוהל בתוכנת מחשב מאוד-מאוד משוכללת. נכנסנו לרפורמה של משרד העבודה והרווחה. זאת אומרת, שיש עלינו בקרה. אנחנו לומדים הרבה מאוד טכניקות התערבות ועוברים הדרכות כל הצוות וגם אני. נעשה רה-ארגון ביחידה לאזרח הוותיק. זו היתה היחידה הקטנה ביותר אצלנו. הגדלנו את העובדים, בין השאר קלטנו עובדת, שבעצם אחראית על כל הנושא של חוק הסייעוד. מי שלא יודע, חוק סיעוד זה חוק שביטוח לאומי נותן לכל קשיש שצריך עזרה, חוק חובה. ועלינו תלה הבדיקה, לראות שאכן כל מה שהקשיש שנמצא בביתו, רובם מרותקים לבתים, מקבל ומצבו טוב.

הקמנו מחלקה חדשה - מחלקת משאבי קהילה, שהיא אמורה לתת מענים קהילתיים לכל אוכלוסיית העיר. בנושאים הפנימיים ערכנו גיבוש, אנחנו עדיין מגבשים אגף, הן מהבחינה המקצועית והן מהבחינה החברתית, זה מאוד-מאוד חשובה. השחיקה, כמו שאתם יודעים של עובדים סוציאליים, היא מאוד-מאוד גבוהה, ההתמודדויות הן מאוד לא פשוטות. גובש צוות מוביל, לא היה דבר כזה עד היום. גובשו נהלים מסודרים, כמו למשל נהלים מסודרים בביקורי בית, נהלים של קבלת קהל. החלטנו לסגור פעמיים בשבוע את המחלקה, כדי שנוכל לייצל את העבודה.

לאחרונה התחלנו גם בהפרטת שירותים, יצא עכשיו מכרז לעמותה חיצונית, על מנת שתיכנס ותנהל מוסדות רווחה, והמטרה של העניין הזה אחת, היא כלכלית. בדרך כלל עמותה שנכנסת, נותנת גם matching, וכמובן גם מקצועית זה בעצם להעשיר את כל הפעילויות המקצועיות.

מר אמנון סעד: אולי תרחיבי פה באמת. אמרת משהו כללי. תספרי על זה, שזה מועדוניות.

עו"ד יעלה מקליס: רגע, רגע. היא הולכת לדבר על הפעילויות.

גב' מיכל קדש: כן, זה יבוא אחר כך גם בהמשך. אפשר לפרט בהמשך. זכאות - ראיתם קודם שיזוי זכתה בציון לשבח, אבל אנחנו הגשנו בקשה לתקציב לשנת 2017, לעבות את יחידת הזכאות שלנו כי הנושא הזה מאוד-מאוד מורכב, מאוד קשה. היום הכל נעשה בעזרת, בעניינים כספיים, ואנחנו לא תמיד מצליחים לעשות את מה שצריך לעשות. חירום - לאחרונה, כל האגפים בעירייה מתעסקים בחירום, וגם אנחנו הכנו תיק מאוד-מאוד מסודר עם כל הדברים.

לגבי המחלקה לאזרח הוותיק - יש לנו שבעה מועדונים בעיר. כיום חברים כ-400 חברים, אני לא אמנה את המועדונים, אתם רואים את זה פה. בשנה הזאת התקיימו פעילויות רבות בכל נושא הזקנה. סדנאות לשיפור הזיכרון, יום ספורט, יום הווטרנים, אולימפיאדה, יום בריאות, סדנת הומור, יום הזקן הבינלאומי. ודרך אגב, יום הזקן הבינלאומי, יום שגני אנחנו מתחילים את כל האירועים. זה פורסם, זה יפורסם גם בשלטי חוצות. יש הרבה מאוד אירועי בריאות, הצגות, יציאה למופעים, ויש אירוע מרכזי שתזמורת המשטרה באה ומנגנת.

עו"ד הדר מימון: אתם מפעילים את המתחם שם בביאליסטוק לטובת הקשישים?

גב' מיכל קדש: בוודאי. יש שם מועדון קשישים, בוודאי, שפועל חמישה ימים בשבוע.

מר שמואל רוטמן: בבית העם.

גב' מיכל קדש: כן, כן.

עו"ד הדר מימון: אפשר לשלב אולי את הפעילות, שמעתי טענה שיש את הבעיה הזאת עם "כנפיים של קרמבו".

עו"ד יעלה מקליס: רגע, חכה, אין שום בעיה.

גב' מיכל קדש: "כנפיים של קרמבו" - קיימנו השבוע דיון איתם. השבוע פיניתי להם, רק למדריכים, מקום שלנו, אנחנו מטפלים בזה, ימצא מקום, אני במשא ומתן.

עו"ד הדר מימון: אולי אפשר לשלב אותם ב"ארקדש", שיש שם מבנה גם בביאליסטוק.

עו"ד יעלה מקליס: גם ב"ארקדש" יש פעילות.

גב' מיכל קדש: ... פעילות נוספת...

עו"ד יעלה מקליס: ו"כנפיים של קרמבו" - המנכ"לית הוציא ההבהרה, אני לא יודעת מאיפה זה בא.

עו"ד הדר מימון: יש להם מקום?

גב' מיכל קדש: עדיין לא, אנחנו מחפשים מקום... למצוא מקום מונגש. יש לנו כמה אופציות כרגע.

מר אמנון סעד: אבל בינתיים יש פתרון זמני?

עו"ד יעלה מקליס: כן.

מר אמנון סעד: כן, כן. בינתיים מקום זמני... למרות שהוא לא, זה בעייתי, כי הוצאתי פעילות אחרת שלנו. אבל כרגע נתנו כיוון מאוד-מאוד חשוב.

מר עוזי מאיר: דרך אגב, הם עמותה?

עו"ד יעלה מקליס: כן.

גב' מיכל קדש: בטח.

מר עוזי מאיר: אז אולי אפשר לעזור להם גם בתמיכה.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו עוזרים להם.

גב' מיכל קדש: הם הגישו, הם הגישו.

עו"ד יעלה מקליס: ואנחנו עוזרים להם.

גב' מיכל קדש: אוקיי, יש לנו מרכז. מי שלא יודע, יש לנו מרכז יום לקשיש, מרכז מהמם, נותן שירותים לא רק לקשישי יהוד, אלא גם לכל הסביבה, יש שם 2 מחלקות-

מר אלי גרינמן: שתי קומות.

גב' מיכל קדש: כן, יש שם כ-100 קשישים שמגיעים לפעילות. יש לנו קבוצת צילום בגיל ל-15 יוצאי שואה. יש לנו כיתת ותיקים שהתחילה היום לפעול בתיכון - 25 קשישים שמגיעים כיום, פעם בשבוע, לומדים היסטוריה, לומדים תרבות ישראל, חשבון, ביקשו גם ללמוד אנגלית. כיתה י"ב 3 אימצה אותם, היתה חוויה מאוד-מאוד יפה. קהילות תומכות - יש לנו קהילות תומכות. יש לנו עוד פרויקטים כמו פרויקט "קשר" - פרויקט של מתנדבים קשישים למען קשישים בודדים, פרויקט ליווי אזרחים ותיקים. אנחנו נחבור למדריכי מוגנות שנמצאים ברחובות, ופעם בחודש, הקשישים יוצאים, קשישות בעיקר, יוצאות לראות הצגה. מדריכי המוגנות יחכו להם היכן שמוריד אותם האוטובוס וילווח אותם הביתה, וככה הן תוכלנה לצאת להצגות, מה שהיום לא קורה. אנחנו מתכוונים להקים קבוצת מנהיגות לאזרחים ותיקים. מחלקת פרט ומשפחה - בימים אלה אנחנו מקימים בית חם לנערות ב"ארקדש".

פרוטוקול מועצה מן המניין 22/16

מיום 7/11/16

עמוד 38 מתוך 55

הלימודיה משנה את פניה והופכת להיות גם לכל ילדי השכונה, לילדים המוכרים ברווחה. זאת אומרת, גם הילדים האלה יקבלו עזרה לימודית אינטנסיבית. ואם דיברנו על העמותה שנכנסת - עמותה שנקראת, טוב, בעצם אני לא אכנס לזה עדיין, כבר מציעים לנו עוד,,, כספים לגבי הלימודיה כדי לסייע. אנחנו בימים אלה מקימים תחנה לטיפול משפחתי וזוגי.

עו"ד הדר מימון: אל תחני להם לצאת,,,

עו"ד יעלה מקליס: למה?

מר ערן קקון: יש לי שאלה בנוגע ללימודיה. אנחנו נעזרים בשירותים של HP, חברות הייטק שתומכות בקהילה?

גב' מיכל קדש: בטח, בטח.

עו"ד יעלה מקליס: כן, הרבה מאוד.

גב' מיכל קדש: כנות שירות לאומי, HP, מתנדבים.

עו"ד יעלה מקליס: הם לא יכולים לסבול דברים טובים, הדר.

עו"ד הדר מימון: היא עושה עבודה מבורכת.

עו"ד יעלה מקליס: היא עושה עבודה מדהימה.

גב' מיכל קדש: בימים אלה מוקמת תחנה לטיפול משפחתי, מקום מהמם שקיבלנו, ואנחנו עובדים פה בהיעדר מקומות, אבל באמת מתגייסים ועוזרים לנו במרכז התעסוקה הישן מרכז העיר, מקום מהמם. באותו מקום גם אנחנו מקימים מרכז גישור ודיאלוג, שאנחנו בימים אלה עושים מיפוי צרכים ורואים מה הדבר הראשון שכדאי שניכנס. תכנית כתף אל כתף מאוד משמעותית, זו תכנית דגל של משרד הרווחה, התחילה פה הבחורה בחצי משרה והיום עברה למשרה מלאה. ניתן פתרון ל-20 נשים מהרווחה במציאת פתרון של תעסוקה, שזה משהו ייחודי. כל ה-20 יש תור המתנה. מכל הארץ באים ללמוד על ההצלחה היהודית-מונוסוניית. אנחנו מתכוונים להקים פה מרכז יום סיעודי טיפולי לאוכלוסיה,,, קוגניטיבית.

עו"ד יעלה מקליס: אישרנו תקציב?

גב' מיכל קדש: אישרנו תקציב בפעם הקודמת.

מר אמנון סעד: בגורדון?

גב' מיכל קדש: בדיוק. בגורדון 9.

מר אמנון סעד: איפה ש,,, לוטן?

גב' מיכל קדש: כן.

עו"ד יעלה מקליס: אישרנו את התב"ר. גם יחידת התמכרויות עברה מתיחת פנים, שיפצנו את המקום. בימים האלה HP, במסגרת פרויקט בת מצווה, משפצת לנו גם את המקלט שלא היה ראוי למכורים. יום המעשים הטובים עשינו הפנינג רחוב של מכירת תחפושות שנייה, כל הכסף היה תרומה למשפחות שלנו. תכניות שאנחנו מתכוונים. עד עכשיו זה מה שעשינו. אנחנו מתכוונים להקים עסק חברתי, קשישים שימכרו עוגות, יכינו דברים וירוויחו כסף. יצאנו כסף כבר עם HP שמוכנים שהם יגיעו מידי חמישי וימכרו שם. נמצא להם עוד כמה מקומות. כשבעתיד אנחנו מתכוונים להקים פה בית קפה שייתן פתרון גם לאנשים עם מוגבלויות, הם יעבדו שם, וגם יוכלו להתפרנס בכבוד.

עו"ד הרר מימון: יישר כוח.

עו"ד יעלה מקליס: יישר כוח.

מר עוזי מאיר: שאלה קצרה. בשאלה של הזכאים לדיוור ציבורי, או שכר דירה או זה. יש צוות שמטפל בזה ברווחה או שזה נמצא ב-?

גב' מיכל קדש: נושא דיוור לא קשור לרווחה, זה משרד השיכון.

מר עוזי מאיר: ההמלצות אני מתכוון. מי שמלווה את המשפחות האלה, כי הם לא יודעים איפה...

גב' מיכל קדש: כל עובדת סוציאלית מטפלת, יש לנו, דרך אגב, לא פירטתי, שני דיוורים מוגנים. בהחלט, בהחלט. רק אתמול סייענו לקשישה, ליווינו אותה לפתוח תיק, היא קיבלה מאתנו, בינתיים, סיוע בשכר דירה, כדי שלא תיזרק.

מר גד מילר: קודם כל, אני רוצה לברך על העבודה שאתם עושים. אם אמרתי קודם מרגש, או גם זה מרגש, הנושא הזה, העבודה הזאת שאתם עושים פה. אני חושבת שעירייה נמדדת בטיפול באוכלוסיות החלשות שלה. קודם כל בעיניי אתם המחלקה הכי חשובה פה בעיר. וכל הכבוד על העבודה פה ועל היוזמה - "שאפו" גדול. אני באמת אומר את זה מכל הלב. נעשית פה עבודה מדהימה, ורואים שעושים פה מהפיכה, וחשוב שהציבור יידע את זה, כי באוכלוסיות החלשות מטפלים בשקט ובצניעות, והם עושים פה עבודה מצוינת, ולפי, לפחות, ההתרשמות שלי בתכניות שאתם מציגים, נעשית עבודה מדהימה.

דבר שני, רצייתי לדעת, קודם כל, כל הנושא הזה של הזכויות, שיש לאוכלוסיות הקשות האלה, האם יש להם מרכז ידע פה בעירייה שעוזר להם בכל הנושא הזה של לדעת למי הם צריכים לפנות, מתי הם צריכים לפנות ומדריך אותם בנושא הזה?

גב' מיכל קדש: בדרך כלל הם מגיעים אלינו. אצלנו כל עובדת סוציאלית יש לה שני כובעים. היא גם עובדת משפחתי, אבל היא גם מרכזת נושא. יש לנו לשיקום, להתמכרויות. כל אחת יש לה את המומחיות. כך שאם מגיע מישהו נכה למשל או מפגר או כל בעיה אחרת, יש מישהי שמתמחה ויודעת את כל הזכויות. היום יש לנו קו חופשי בביטוח לאומי. אנחנו יכולים על המקום לתקשר ולעשות. כך שמבחינתנו אנחנו מעבירים את כל הידע מידית לכל מי שמגיע אלינו.

מר גד מילר: דבר נוסף שרצייתי לשאול. בעת חירום ומלחמה, האם יש, בעיקר, לקשישים או לאנשים סיעודיים, או לכל דבר ש... בעת הזאת. האם אנחנו-

גב' מיכל קדש: יש לי 180 מתנדבים טריים, מתוכם מתנדבי... אני באמת מזמינה את כל מי שרוצה לראות את תיק החירום שלנו - שלושה תיקים שיושבים על השולחן שלי, מזה ארבעה חודשים, זה מה שאנחנו עושים. יש לנו...

מר גד מילר: האם יש אוכלוסיות והאם יש הזמנה דרך האינטרנט לאנשים שרוצים לתרום או ללוות משפחות ולעזור, לא כחד פעמי, אלא בשוטף? יש איזשהו מנגנון שאתם מפעילים כך שיוכלו לפנות? ואם כן, האם ניתן לפרסם את זה, שאנשים יוכלו להצטרף לזה?

גב' מיכל קדש: אני לא הספקתי להגיד, אבל במסגרת השינויים שערכנו, הקציתי כוח אדם, 50% משרה של אחת מהעובדות שלי, להיות מרכזת מתנדבים. היא התחילה עם ריכוז נושא החירום. היום היתה מפקחת מתנדבים. אנחנו נעשה פה יום, באמת, להתעוררות. אני מדברת רק על בוגרים, לא על נוער וצעירים כרגע. יש לנו כרגע 180 אנשים מתנדבים בשגרה, שזה יפה מאוד.

181:???

מר גד מילר: כל הכבוד.

עו"ד יעלה מקליס: כל הכבוד. משפט... כי רועי צריך לצאת, ואני רוצה שהוא יספיק לדבר.

עו"ד הדר מימון: אני גם רציתי להכניס משפט אחד קצר, ברשותך.

עו"ד יעלה מקליס: רגע, סגן ראש העיר קודם.

מר אלי גרינמן: אני לא דיברתי. אני מבקש להגיד כמה מילים. אני חושב שאנחנו קיבלנו מנהלת אגף מצוינת. אנחנו שלחנו אותה, זה סוד בינתיים, שלחנו אותה לתל אביב, לעשות את הסטאד' לפני כמה שנים. מי שלא יודע, היא היתה אחראית על דרום תל אביב ברווחה בתל אביב, ודרום תל אביב כולל תחנה מרכזית, ואתם יודעים מי האנשים שם ואיזה עבודה. ואחרי זה קיבלנו אותה פה ביהוד. מלא מרץ, המון עבודה, ואני רוצה להודות לך ולכל הצוות שלך ותודה רבה, למען תושבי יהוד-מונוסון.

גב' מיכל קדש: תודה.

מר אמנון סעד: אני גם רוצה להגיד משהו.

עו"ד יעלה מקליס: רגע, הדר ביקש. אבל אני מבקשת לקצר, כי רועי צריך לצאת.

מר אמנון סעד: ממי את מבקשת לקצר? מזה שלא דיבר?

עו"ד יעלה מקליס: אמנון, אז תדבר אחר כך. הדר, קצר, בבקשה.

עו"ד הדר מימון: הכי קצר והכי אפקטיבי שרק ניתן. אני רוצה לחזק את דבריו של גדי וגם את של אלי, הוא עשה עבודת קודש, אבל יכול להיות שאולי כדאי באמת עם המודרנה, ככל שאנחנו מתקדמים עם הפייסבוק וכל הדברים האלה, להציע את השירותים האלה.

גב' מיכל קדש: אנחנו מתכוונים להוציא עיתון תלת חודשי, כדי שיהיו כל הדברים...

עו"ד הדר מימון: פשוט שהאוכלוסייה תדע מה השירותים שהיא זכאית לקבל. גם בני הנוער, גם הקשישים, גם המוגבלים. זה דבר שיכול לעזור. כי לבוא לפה לעירייה, לדפוק ולהגיד "פה זה הרווחה?" בלי לדעת מה הם מחפשים, זה לא כל כך נעים, ואולי עדיף לתת לזה פרסום יזום עם טלפונים, עם הסברים על סוג השירות שאנחנו נותנים והאפשרויות. זה יכול לעזור לאוכלוסייה בעיר.

מר ערן קקון: ברשותך יעלה, אני רוצה.

פרוטוקול מועצה מן המניין 22/16

מיום 7/11/16

עמוד 41 מתוך 55

עו"ד יעלה מקליס: שונייה, חברים. רועי מחכה בסבלנות, הוא יצטרך ללכת, לא יהיה לנו זמן לדבר על "יהודה הלוי". אז אני מציעה, אמנון, תגיד משפט אחד ברשותך אם זה בסדר. אם לא, אז אחרי.

מר אמנון סעד: מה שאני אגיד, יהיה הרבה יותר קצר מכל ההקדמה שלך.

עו"ד יעלה מקליס: יפה, אז קדימה, אני שותקת.

מר אמנון סעד: אני רוצה להגיד שבאמת, חשבנו שאחרי יצחק באמת אולי לא,,, בן אדם שיש לו כל כך הרבה ניסיון. ואני באופן אישי מאוד הערכת אתו, מאוד אהבתי אותו, ואני שמח שגילינו שאפשר לקבל רמה עוד יותר גבוהה. אני באופן אישי אומר לך, באמת, אני מודה לך על הרוח שהכנסת, על השינויים, מרגישים את זה.

גב' מיכל קדש: זה שיתוף פעולה, תודה.

מר אמנון סעד: אני מדבר איתך. ברור שזה שיתוף פעולה, אף אחד לא יצר את העולם הזה לבד חוץ מאלוקים. אז אני באמת מודה לך על העבודה שלך, זהו.

מר ערן קקון: קצר. אני מצטרף לברכות של החברים, אני הצעיר שבחבורה.

מר אמנון סעד: כמיוחד כשאנחנו מתקדמים בצעדי ענק לגיל הזה.

מר ערן קקון: מיכל, אני מצטרף לברכות של כל החברים.

גב' מיכל קדש: תודה רבה.

מר ערן קקון: יישר כוח. אני חבר מועצת עיר שלוש שנים. פייר אני אגיד לך, עד היום לא ידעתי מה מחלקת רווחה עושה. היום באמת הצגת לנו את העשייה ואת כל הנתינה פה לתושבים.

גב' מיכל קדש: תודה שהקשבתם.

עו"ד יעלה מקליס: אז תודה רבה באמת למיכל. כמו שאמרתי, במסגרת השקיפות, אנחנו מעדכנים אתכם בדברים שקורים. אגב, מה שמיכל הציגה, מרגש גם אותנו כי גם אם אנחנו מכירים את ההתנהלות ביומיום, יש הרבה דברים שהיא עושה כל הזמן ומביאה רוח חדשה ורעיונות חדשים. באמת יישר כוח. רועי, מנכ"ל החברה הכלכלית, מעדכן לגבי תכניות "יהודה הלוי". חברים, רועי צריך לצאת כי הוא צריך לשמור על הילדים שלו. אז תנו לו לדבר בשקט, כדי שיצליח להעביר את המסר בצורה מסודרת. כל שאלה שהוא לא יספיק לענות עליה, תקבל מענה בהמשך. בשבוע הבא או עוד שבועיים, באחת הישיבות הקרובות של ועדת המשנה אנחנו נדון בתכנית המתקנת, ואם צריך, אנחנו נביא את זה לפורום של מליאת המועצה, כדי שכל החברים יוכלו-

נתן כ"ה א' תשע"ז

מר עוזי מאיר: אין, אין צריך. אני מודיע לך, עכשיו כל דיון במשנה, אני מעביר אותו למליאה.

עו"ד יעלה מקליס: עוזי, אנחנו אוהבים דיונים, זה בסדר.

מר עוזי מאיר: הגיע הזמן שכולם יהיו שותפים. אני לא צריך לקרוא בפייסבוק.

מר רועי כהן: אני אתן רקע קצר לגבי התהליך. בעצם מה שגרם לנו לשינוי, אנחנו במהלך יולי בעצם יצאנו למכרז כאמצעות החברה למשק וכלכלה, במסגרת מה שנקרא נוהל הצעת מחיר, לבנייה של 24 כיתות לימוד, שמחולק ל-2 שלבי ביצוע, של 18 כיתות פלוס 6 כיתות, בהתאם לתקצוב משרד החינוך. בסוף יולי למעלה, ב-28.7, קיבלנו את הממצאים של העבודה של רשות העתיקות, שגילו למעשה עתיקות בהיקפים מאוד-מאוד גדולים בשטח של בית הספר. בלב הבינוי של בית הספר, אני יכול להראות לכם על תשריט את החלופה המקורית, מה שהם גילו. כל הנקודות האלה, זה נקודות שלמעשה רשות העתיקות גילתה עם סימני חיים, זה ההגדרות שלהם. ובהערכה שלהם, בסיוור שערבנו בשטח, הם העריכו זמן עבודה של מספר חודשים שיארך בין 2 ל-6 חודשים. ועלות משוערת של 4 מיליון ₪, כדי לשחרר לנו את השטח לטובת בניית בית הספר.

עו"ד יעלה מקליס: מתחיל ב-4 מיליון ₪.

עו"ד הדר מימון: מה הגודל של הנקודות האלה?

מר רועי כהן: סך השטח הוא 9 דונם.

עו"ד הדר מימון: לא, לא השטח עם הנקודות.

מר רועי כהן: יש לי פה את המסמך שלהם, אני לא זוכר להגיד לך במדויק. אני מעריך שזה סדר גודל של 1-1.5 דונם.

עו"ד הדר מימון: גם 1 או 1.5 דונם...

עו"ד יעלה מקליס: זה מה שהם הציעו. יש מסמך כתוב.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: חברים, חבל שהוא יצטרך לצאת לפני שהוא הסביר את הכל.

מר רועי כהן: אני, כשסיימתי את הסיור, אני חייב להגיד שהייתי בהלם מוחלט. תקדים כזה עם היקף כזה לא-

עו"ד הדר מימון: אז מתי החלטתם לצאת ל-?

עו"ד יעלה מקליס: רגע, הדר, תן לו לדבר.

עו"ד הדר מימון: סליחה.

מר רועי כהן: אלה היו הממצאים, וברגע שאלה היו הממצאים בסוף יולי, הכנו שיש פה 2 דברים שהם חשובים. קודם כל, לעדכן רגע מהסוף, סיימנו מכרז בשבוע שעבר, בניית 24 כיתות. תוצאות המכרז עומדות על 17 מיליון ₪ לביצוע של 24 כיתות. בסדר? אם אני רגע מסביר את האופן, 4 מיליון ₪ מתוך 17 מיליון ₪, זה בערך 25%. אין שום היגיון שהרשות המקומית מקופתה הציבורית תשלם עוד תשלום עודף של 4 מיליון ₪ לבית ספר... 17 מיליון, ברמה תקציבית.

ולכן הנחינו את הצוות התכנוני לבדוק את כל החלופות האפשריות להעמיד את בית הספר, קח שיקרו שני דברים: (1) לצמצם כמה שניתן את העלות שאנחנו צריכים לשלם לרשות העתיקות, ושישחררו לנו את השטח כמה שיותר מהר. מבחינת המדיניות של רשות העתיקות. ברגע שלמעשה הם עושים את חפירות ההצלה ואת הבדיקות שלהם, ולא מדובר על בנייה, הם באופן אוטומטי סטטיסטית, בודקים בין 10% ל-20% מהשטח. ואם בונים על אותו שטח, הם בודקים 100%. זה המחויבות שלהם. ולכן, אחרי תהליך שעשינו, ואחרי העמדות שעשינו, למעשה הצלחנו למצוא חלופות. אני תיכף אראה לכם, זאת ההעמדה של בית הספר שאנחנו הצלחנו למצוא, שהיא לא עומדת על העתיקות. רשות העתיקות למעשה עשתה עבודה של חודש בשטח, ושחררה לנו את השטח עם עלות

של 330,000 ש"ח. זה היה הטריידאוף לעומת ה-4 מיליון ש"ח הצפויים לפי ההערכות שלהם. הרעיון היה בעצם לקחת את התכנון המקורי של בית הספר, לא לפגוע בתהליך העבודה ולא לעשות שום רה-תכנון. לקחת את בית הספר כמו שהוא, כמו שאושר במשרד החינוך, ולעשות לו העמדה שונה בשטח, כך שבסופו של דבר אנחנו נוכל לצאת לדרך עם פגיעה מינימאלית בלוחות הזמנים. ואכן, מה שעשינו במהלך התקופה של נוהל שיצא לקבלנים, הקפאנו אותו כשזה קרה, עבדנו שוב על התכניות, עשינו את כל העדכון של התכניות ולמעשה, בסוף ספטמבר, התכניות המעודכנות, כי עדיין היתה צריכה להיעשות פה עבודה של יועצים שונים בגלל שינוי ההעמדה, בסוף ספטמבר הופצו התכניות העדכניות לקבלנים. בגלל הנושא של החגים, רצינו לתת להם מספיק זמן כדי לתמתר ולבדוק את כל הדברים ולא לייצר לחץ, כשאנחנו מייצרים איזשהו לחץ, והוא גם יעלה לנו בסוף מבחינת התמחור. כי סדר הגודל של ההצעות, חשוב להגיד, הגישו 6 קבלנים, סדר גודל של הצעות נע בין 17 ל-20 מיליון ש"ח. כאשר ההפרש בין 1 ל-2 ואחרי זה ההפרשים היותר גדולים, היה על סדר גודל של כמה עשרות אלפי ש"ח.

נתן נחום נכנס לשיחה קצרה 20:39.

מר אמנון סעד: כאשר בעצם האולם לא נכנס במכרז הזה?

מר רועי כהן: האולם לא נכנס במכרז הזה. מבחינה משפטית, במכרזים של משכ"ל אנחנו בהתחלה יצאנו לנוהל משותף, ואז עזרו לנו אותו, כי מסתבר שאישור משרד הפנים למכרזים של משכ"ל, לא מאשרים להם לעשות נוהל משותף לאולם ובית ספר ביחד, כי יש להם מכרז נפרד לאולמות ספורט, וזה לא היינו מודעים במהלך התהליך. זאת אומרת, קרה, יצאנו כבר עם נוהל משותף, ואז הקפאנו לנו את הנוהל, ולמעשה עשינו הפרדה.

מר אמנון סעד: כשאתה אומר נוהל משותף כי אי אפשר לעשות ביחד, זה כולל גם את המגרש הפתוח?

מר רועי כהן: לא, לא המגרש הפתוח הוא חלק מהעלות שלנו.

מר אמנון סעד: זה חלק מה-17 מיליון?

מר רועי כהן: כן, כן. חד משמעית.

מר אמנון סעד: כמה עולה בנפרד האומדן שלנו לאולם?

מר רועי כהן: האולם זה סדר גודל, תיכף, יש פה 2 חלופות. סדר הגודל שלנו של הערכה של האומדן של האולם, נע בין 8 ל-9 מיליון ש"ח.

עו"ד הדר מימון: אז מה העלות של בית הספר?

מר נתן בדיה: אם אנחנו הולכים לתכנית של פעם, ה,,, היפה,,, 30.

מר רועי כהן: אני לא מכיר אותה.

מר נתן בדיה: היום אנחנו מגיעים ל-40.

מר רועי כהן: למה? איזה 40?

מר נתן בדיה: חבר'ה, אני לא מדבר שטויות. אתם לא מכניסים את כל הבניינים היבילים שהכנסתם ברמז ובהרצל עם כל ההשקעות והנזקים? בית הספר היה צריך להיות גמור,,,

(מדברים ביחד)

מר רועי כהן: קודם כל, אין קשר בין אולם הספור, כואו נעשה רגע,,

מר נתן בזיה: ,, מדבר שטויות, אני לא מדבר שטויות. אם אתה לוקח את בית הספר, אתה לוקח את אולם הספורט ואת כל,,

מר רועי כהן: אולם הספורט לא קשור להשוואה שאתה עושה. כוא נשווה תפוח לתפוח. תשווה כיתות. זה לא הדיון.

מר גד מילר: אתה אומר שהאולם כמה עולה?

מר רועי כהן: בין 8 ל-9 מיליון שח.

מר גד מילר: וכמה בית הספר?

מר רועי כהן: 17 מיליון שח.

(מדברים ביחד)

מר אלי גרינמן: רגע.

???: אתה מטעה.

מר נתן בזיה: אני לא מטעה את האנשים.

(מדברים ביחד)

מר רועי כהן: רגע, תנו לי לסיים.

מר אלי גרינמן: רגע, הוא רוצה לענות, נו. בבקשה.

מר רועי כהן: קודם כל, אני לא רוצה לדון בכל ההיסטוריה, כי אני לא חלק מההיסטוריה, אני לא מכיר אותה. אני חושב שזה גם מבחינת הדיון מה שאני מציג, אתם יכולים אחרי זה לדון,,

מר נתן בזיה: ,, יש פה נזקים במהלך השנים,, במצגת,, שבונים אולמות ספורט מעל בית הספר. אז מה עשינו חכמים? זרקנו את התכנית המעולה שהייתה שם, כי אמרו 30 מיליון שח זה המון כסף. עכשיו אני שומע שאתה מתקרב ל-30 מיליון שח האלה. ויותר מזה, איפה כל הנזקים של הבניינים היבילים שקנינו, ושמנו בהרצל וברמז,,

מר רועי כהן: מה שאז היה לך 30 מיליון שח,,

מר נתן בזיה: תעשה חשבון כמה,,

מר שמואל רוטמן: זה 24 כיתות והוא 18 כיתות.

מר רועי כהן: היה לך פחות כיתות. פה מדובר על 24, שם מדובר על 18. האישור ל-24 כיתות ניתן לפני מספר חודשים.

פרוטוקול מועצה מן המניין 22/16

מיום 7/11/16

עמוד 45 מתוך 55

מר נתן בדיה: היה אולם ספורט פי שתיים יותר גדול.

מר רועי כהן: עוד פעם, אני אומר, אני לא נכנס להיסטוריה, כי מבחינתי היא לא רלוונטית. אני אומר, מבחינתי השאיפה היתה, עוד פעם, לראות פה סכום של 4 מיליון ש"ח לשלם לרשות העתיקות, זה הוץ עתק, שהוא היה,,,

עו"ד הדר מימון: אני רוצה רגע להגיד משהו בעניין הזה. אתה אומר 4 מיליון ש"ח. הם כותבים פה שההערכה הראשונית היא כ-4 מיליון ש"ח. אבל זה גם תלוי בתכניות שלנו וב,,,

מר רועי כהן: לא, זה על בסיס מה שהם,,,

עו"ד הדר מימון: אבל על פי הסיכום שלכם, לפי התכנית הזולה כביכול, הם אומרים שלפחות 5 נקודות ארכיאולוגיות יעלו לך 192,500 ש"ח ושסך הכל 11 נקודות בכל המתחם. 5 נקודות יעלו 192,000 ש"ח, ואז הם אומרים לך - הנקודות 21 ו-22, באחריות כבודם ששטח זה יסומן ויגודר. אתר כך השטח המרכזי, נקודות 2 עד 20, לא מתוכנן עבודות פיתוח, שטח זה גם יסומן וגם יגודר. השאלה שלי, האם לא כדאי, בעקבות אותה שיחה שהייתה לנו כאן כמו שאמר נתן, עם אותו מתכנן שרואה תכנון עתידי ליהודר כן לבוא ולמצות את השטחים החומים, כן לראות ולהיכנס לעבודה של בדיקה, וכן לנסות. אני לא יודע אם הסימון הזה זה סימון רק במסגרת עבודות הבינוי, או שזה סימון שיהיה גם בית הספר. העסק הזה יצטרך להיות מגודר. אני לא יודע מה. המסמך הזה נראה, מה-31.10, זה לפני 3 ימים,,,

מר רועי כהן: אני אעדכן. המספר של 4 מיליון ש"ח, נאמר לי במסגרת הסיור בשטח. המסמך הזה, יש לי מסמך מקורי שנשלח אליי מיד לאחר הסיור בשטח.

עו"ד הדר מימון: אני אומר לך, אני כאיש שמתעסק בדברים האלה, לא ראיתי הערכה בסכומים כאלה.

מר רועי כהן: קודם כל, יזמים פרטיים, ביחס לרשויות ציבוריות, משלמים 50% מהאגרות, זה שתדע. אתה כאיש פרטי, יזם פרטי. יש פה פרויקטים, שנעשו בלב הבינוי, על שטח יחסית, משלמים פה סכומים מאוד-מאוד גדולים, מאוד-מאוד גדולים.

עו"ד הדר מימון: לא 4 מיליון ש"ח.

עו"ד יעלה מקליס: בטח, יותר.

מר רועי כהן: לוגאנו שילם 5 מיליון ש"ח, ואם זה היה שטח של עיריית יהוד,,,

עו"ד הדר מימון: בית הספר יהודה הלוי היה בנוי גם בנקודות מסוימות שם.

מר רועי כהן: זה לא עניין אותם.

עו"ד הדר מימון: אבל גם עם רשות העתיקות, זה לא ראה וקדש, נו באמת. זה לא בעיה.

מר שמואל רוטמן: זה ראה וקדש.

עו"ד יעלה מקליס: עוצרים לך את העבודה, מה לא ?

עו"ד הדר מימון: לא, סליחה.

עו"ד יעלה מקליס: כן. אני אסביר את זה.

מר רועי כהן: רגע, אני העליתי כמה הדמיות.

עו"ד הדר מימון: כל יהוד זה שטח ארכיאולוגי. אז מה, לא נבנה במקומות החומים?

מר רועי כהן: לא אמרתי. אבל אנחנו בונים, רגע. הפתרון שנחנו צריך גם לדבר על הפתרון. אני מדגיש, לא שינינו את תכנית בית הספר.

עו"ד הדר מימון: ועוד איך ששינית.

מר רועי כהן: לא שיניתי את תכנון בית הספר.

עו"ד הדר מימון: הפרדנו את האולם, האולם לא נבנה עכשיו.

מר רועי כהן: נכון, האולם לא נבנה בצמוד לבית הספר. נכון.

עו"ד הדר מימון: אז מה התכנון...?

מר רועי כהן: אבל אם הייתי מגיע לפה, והייתי אומר, בוא נלך רגע לסנריו הפוך, הייתי בא ומציג פה 'חברים, רשות העתיקות מעריכים, בוא נבנה את החלופה המקורית, 4 מיליון ש"ח. השאלה שאתם הייתם מבקשים ממני לבדוק, הייתם באים ואומרים 'רגע, תברוק חלופות לצמצם את העלויות האלה'. ואין לי אפשרות להעריך את לוחות הזמנים. אאורה לצורך העניין, הם יושבים צמוד אליי למשרד, התחילו חפירות, ועכשיו עצרו להם לחודשיים, מצאו להם במרתפים עוד עתיקות, עצרו להם עוד איזה כמעט חודשיים את העבודות, שיעשו עוד חפירות, ואין לזה סוף. כשאתה בונה בינוי על שטח של עתיקות לעומת אם זה שטח שהוא שצ"פ או איזושהי חצר, יש לזה השלכות אחרות, וזו הייתה ההסתכלות של רשות העתיקות.

מר גד מילר: ... ראו פה שיש בעיה שעולה כסף. כועסים על זה שהחליטו לא לבנות את הבניין ככה, אלא לבנות אותו בצורה אחרת, בשביל לחסוך...,

(מדברים ביחד)

עו"ד הדר מימון: אומרים לך שזה הערכה ראשונית מחמירה...,

עו"ד יעלה מקליס: היא לא מחמירה, היא...,

(מדברים ביחד)

עו"ד הדר מימון: לפני שלוש שנים, יכולנו לבנות את בית הספר בתכנון שהיה. לא עשינו את הדבר הזה... רוצים לעשות ככה וככה וככה.

???: חסכו.

עו"ד הדר מימון: אז חסכו, הכל טוב ויפה. היום אנחנו עדיין... של ה... ובית ספר יהודה הלוי. התלמידים לא... הם באים...,

מר שמואל רוטמן: עוד פעם מונוסון, עוד פעם?

(מדברים ביחד)

מר גד מילר: צריך לקחת בחשבון שיושב פה גורם מקצועי, שהוא לא בא ממקום של מפלגה, הוא איש מקצוע.

עו"ד הדר מימון: אתה יודע מה אמרו לי על הגורם המקצועי? אני אגיד לך מה אמרו לי על הגורם המקצועי.

מר גד מילר: תקשיב לי, אנחנו לא,,, בחירות עכשיו. אתה עושה בחירות.

עו"ד הדר מימון: אני אגיד לך מה אמרו לי.

מר גד מילר: אתה עושה בחירות, תפסיק.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, למה אתה מפריע לו?

מר גד מילר: אתה רוצה אחרי זה, תענה לי.

עו"ד יעלה מקליס: הדר, למה אתה מפריע לו?

מר שמואל רוטמן: אתה ממשיך להסית. אתה מסית אנשים.

עו"ד יעלה מקליס: רוטמן, די. חברים.

מר גד מילר: אני אומר, יושב פה בן אדם מקצועי, שבא ממקום נקי, ובא ואומר 'אלה האלטרנטיבות'. וכמו שאני בחנתי והייתי בשטח, אני רואה שפחות או יותר מה שאמרו, שזה יעלה בין 4, 3.5, זה יכול להיות גם 5 מיליון. לא הגיוני שכן אדם שנמצא בתפקיד בכיר, אנחנו לא ניתן אמון במה שהוא אומר. אם אנחנו לא מאמינים לו, אז בוא נפטר אותו. ואם אנחנו חושבים שמה שהוא עושה, הוא עושה בדרך הכי מקצועית והכי נכונה, בואו ניתן לו את הקרדיט והאמון, כי שם הוא נמצא.

עו"ד הדר מימון: אז בוא אני אגיד לך, שאני בישיבה האחרונה שישבנו בפורום מנכ"ל, עוד כשהיה פה יגאל צדוק, ואני שאלתי שאלה אחת מאוד-אוד פשוטה, שאני שואל אותה כבר 3 שנים, שאלתי מה קורה בשיפוץ של המתנ"ס?

עו"ד יעלה מקליס: מה זה קשור?

עו"ד הדר מימון: נכון, מה זה קשור? את יודעת מה ענו לי?

מר גד מילר: עוד פעם בחירות.

עו"ד הדר מימון: את ויגאל צדוק מה אמרתם לי? החברה הכלכלית מטפלת במכר. שאלתי אותו 'תגיד, מה עם ה,,,', הוא אומר 'לא, זה לא,,,', אז תגידו לי אתם, הגורם המקצועי,,,

(מדברים ביחד)

מר רועי כהן:,,, לא שיפוץ, דיברת על מגרשי ספורט?

עו"ד הדר מימון: שיפוץ,,,

עו"ד יעלה מקליס: אז לא שאלת את השאלה הנכונה.

(מדברים ביחד)

מר גד מילר: איך זה קשור למה שדיברנו מקודם? זה עוד לא הבנתי.

עו"ד הדר מימון: תבדוק את ההקלטה ותנסה להבין.

(מדברים ביחד)

עו"ד יעלה מקליס: סליחה, יוצא למכרז, תבקש סליחה. יוצא למכרז. אמרתי יוצאים למכרז. כן, יוצאים למכרז.

מר רועי כהן: אני מחכה לאישור הפיס של המכרז.

מר שמואל רוטמן: אבל למה לתת לו לקלקל את הדיון?

עו"ד הדר מימון: ורדי, אתה יודע ש... עוד שבועיים?

מר ורדי בושרי: מה?

עו"ד הדר מימון: יוצאים למכרז בעוד שבועיים על המגרשים של המתנ"ס, את זה אתה יודע?

עו"ד יעלה מקליס: מה זה משנה הדר עכשיו? אתה רוצה להוסיף?

מר שמואל רוטמן: אה, כשזה יוצא למכרז זה גם לא טוב?

(מדברים ביחד)

מר אמנון סער: ... אמור לצאת למכרז של המגרש המקורה. כמה זמן זה לפי דעתך ייקח ומתי...

עו"ד יעלה מקליס: שאלה מצוינת.

מר רועי כהן: אין בעיה, לגבי המגרש המקורה, אני אציג פה את 2 החלופות בעיקרון, זו תכנית בית הספר. אגב, אני יודע שגם עלתה שאלה לחנייות, ביחס לחנייות שאושרו בהיתר הקודם, יש לנו תוספת... של חנייה נוספת. זאת אומרת, אנחנו 15 מעל התקן ויש לנו סך הכל 64 חנייות שמשרתות את בית הספר, אולם הספורט והשירות הפסיכולוגי. לכל אחד מהם יש את התקנים שלו, נתנו מענה בתכנית החנייה לשני המבנים האלה.

מר שמואל רוטמן: כמה אישרנו בהיתר הקודם?

מר רועי כהן: 63, ועכשיו הגשנו על 64. הוספנו עוד מקום חנייה במגרש, בסדר? זה חשוב.

מר נתן בדיה: גם בהיתר הקודם שהצבענו, אמרנו שהורסים את המבנה.

עו"ד יעלה מקליס: רגע, עכשיו הוא ידבר על זה. עכשיו תיתן לו לדבר. כן. רועי ידבר, כן.

מר רועי כהן: יש שתי חלופות לאולם.

מר אמנון סער: רגע, לא ענית לי.

עו"ד יעלה מקליס: הנה, הוא עונה לך. אמנון, סבלנות.

פרוטוקול מועצה מן המניין 22/16

מיום 7/11/16

עמוד 49 מתוך 55

מר רועי כהן: בית הספר כמו שאמרתי, אני חושב שזה ברור, לקחנו את בית הספר, עשינו שינוי העמדה, הוא לא דרש רה-תכנון, למעט כל מיני התאמות של אינסטלציה וכל הדברים האלה. עשינו את ההתאמה ויצאנו לדרך. לגבי אולם הספורט, יש 2 אפשרויות העמדה במסגרת המגרש. האפשרויות הזו, היא אפשרות העמדה שלא הורסת את המבנה של השירות הפסיכולוגי, ובעצם אפשר להעמיד את האולם.

מר אמנון סעד: איפה השירות הפסיכולוגי פה?

עו"ד יעלה מקליס: הקטן. מצד שמאל.

מר רועי כהן: צמוד אליו למעלה, הקטן למעלה.

מר אמנון סעד: לא נראה לי.

עו"ד יעלה מקליס: הנה, זה האולם, וזה השפ"ח.

מר רועי כהן: פה זה השירות הפסיכולוגי, ואנחנו בונים.

מר אמנון סעד: אז מה זה בצד השמאלי של התמונה?

מר רועי כהן: זה בית,...

מר שמואל רוטמן: איפה מתי"א?

עו"ד יעלה מקליס: הקטן בצד שמאל.

מר רועי כהן: זה בית פרטי, בסדר?

מר ורדי בושרי: התכנית גרועה מאוד, אדון רועי, אתה יודע למה? כי אין שטח לבית הספר.

מר שמואל רוטמן: יש, יש.

מר ורדי בושרי: אין שטח. ואתם צריכים לתת את הדעת פה, את השפ"ח הזה, להוריד אותו ולבנות אותו למעלה בקומה שלישית ואז יתפנה שטח.

עו"ד יעלה מקליס: רגע, ורדי, שנייה. ורדי, תעצור שנייה.

מר ורדי בושרי: אתם לא רואים את זה?

עו"ד יעלה מקליס: ורדי, תהיה בשקט רגע.

מר ורדי בושרי: אני רגוע.

עו"ד יעלה מקליס: לא, אתה לא.

מר ורדי בושרי: אבל אתם אומרים שאתם עושים חשיבה.

עו"ד יעלה מקליס: אבל עוד לא נתת לנו לגמור. ורדי, לא מתאים לך.

מר ורדי בושרי: סליחה, אני מחכה.

עו"ד יעלה מקליס: הנה, עכשיו בבקשה, ורדי.

מר רועי כהן: זה אותו אולם, אחד לאחד, שלא דורש רה-תכנון, יחד עם בנייה של השירות הפסיכולוגי באוחו מבנה. שכמובן אפשר לבנות אותו ולא השירות הפסיכולוגי.

עו"ד הדר מימון: אז הורדנו למעשה מגרש ספורט אחד?

עו"ד יעלה מקליס: למה?

מר גד מילר: לא הורדנו כלום.

עו"ד הדר מימון: למה? היו שני מגרשי ספורט, ושניים פתוחים.

מר רועי כהן: בתכנית המקורית,...

(מדברים ביחד)

מר נתן בדיה: ... בזמנו, בבנייה של קומה שלישית,...

עו"ד יעלה מקליס: זו קומה שלישית.

מר אמנון סער: אז בנקודה הזאת אני רוצה לשאול אותך משהו.

(מדברים ביחד)

צחק פינקר צא מהישיבה כע"א 20:48.

מר שמואל רוטמן: לא שומעים, רגע, לא שומעים.

מר אמנון סער: ברשותך, אני אמשיך את השאלה שלי. גם אם הם לא מקשיבים, שלא יקשיבו.

מר גד מילר: אני מקשיב.

מר אמנון סער: אני מבטיח לך, שאני לא אתן להם לדבר. כל מי שמפריע, אני לא אתן לו לדבר. כולל ורדי, כולל כולם. תקשיב רגע, בסיטואציה הזאת או בפוזיציה הזאת, והפוזיציה הקודמת שהראית, מה ההבדל באומדן?

מר רועי כהן: ההבדל מבחינת המקומות של האולם, הסיטואציה הזאת זה אולם של 250 מקומות, והאולם השני זה אולם של 230 מקומות. ההבדל פה בתוספת של מבנה השירות הפסיכולוגי, צריך להתייחס אליו ל-2 דברים. אחד – להרוס את המבנה של השירות הפסיכולוגי. יש מתחתיו מקלט תת קרקעי, צריך להתחייב גם בפני פיקוד העורף, להעמיד שטח של ממ"ד בהתאם, ולבנות את השירות הפסיכולוגי מחדש. 300 מ' של השירות הפסיכולוגי... ממוצע של 5,000 נש למ"ר, זה 1.5 מיליון נש. צריך לבדוק מה פיקוד העורף ידרוש מבחינת השטח ה... של המקלט. סדר גודל של לפחות עוד חצי מיליון נש, אנחנו מגיעים ל-2. מלבד זה יש עוד 2 מרכיבים שצריך לדעת אותם. אחד, צריך להרוס את המבנה של השירות הפסיכולוגי, שנית, צריך להביא את רשות העתיקות לעשות בדיקה גם מתחת לשטח הזה. אחד הדברים, שהיה, אם אתם זוכרים, היה שם את המבנה של הגיזור.

עו"ד הדר מימון: מתחת למקלט?

מר רועי כהן: פה באזור הזה, כל האזור הזה, היה את המבנה הישן של יהודה הלוי,,, מתחת.

מר אמנון סעד: לא, אבל אתה אומר, בתכנית הזאת בונים את השפ"ח עם המגרש ביחד.

מר רועי כהן: נכון.

מר אמנון סעד: אז פה אתה לא צריך את רשות העתיקות? אני לא שאלתי אתכם.

מר רועי כהן: רשות העתיקות בודקת שטח נקי. נכון להיום, כיוון שהמבנה של השפ"ח עומד במקומו, היא לא בדקה עדיין את השטח מתחת לשפ"ח.

מר אמנון סעד: זאת אומרת, בכל סיטואציה, גם באחד וגם בשניים, הם בודקים את זה?

מר רועי כהן: לא. פה השטח נקי. פה אני יכול לצאת מחר בבוקר לעבודה.

מר אמנון סעד: אני התכוונתי לאופציה שנייה, זה שבמקרה שאתה אומר "לא בונים את השפ"ח", אני מבקש שהמגרש יהיה על כל הגודל. חבל שהשפ"ח יהיה שם. אם אפשר, בסטנדרטים ובפרוגראמות של משרד החינוך או מי שמאשר לך את זה, ואז יהיה פה מגרש, מה שמאוד חשוב לשניכם. אני לא רוצה לקלל אתכם. אבל כבר לא נשאר לי מילים אליך, חצוף. אין פעם שאני לא מדבר ואתה מדבר. אתה בן אדם בלי כבוד. אי אפשר כבר לדבר פה. תקשיב מה שאני שואל. עזוב אותי מהאנשים האלה. אין פעם שאתה לא מדבר, אין פעם.

מר שמואל רוטמן: ... שלוש פעמים...

מר אמנון סעד: לא מעניין אותי מי מדבר. לא מעניין אותי. אתה מדבר כל הזמן. אני מבקש ממך, כשאני מדבר, רק תצא או שתשתוק.

מר שמואל רוטמן: אל תבקש...

מר אמנון סעד: אתה לא בר תרבות בכלל. נמאס לי ממך.

מר שמואל רוטמן: תתבייש.

מר אמנון סעד: אני צריך להתבייש או אתה? אני הפרעתי לך פעם כשדיברת? נמאסת עליי כבר. נמאסת עליי.

ער"ד יעלה מקליס: אמנון, מספיק.

מר אמנון סעד: לא, אבל זה לא ייתכן. זה נושא כל כך חשוב, הם יבואו לישיבה הבאה, מבטיח לך, ישאלו את אותן שאלות.

מר שמואל רוטמן: מה אתה אומר.

מר אמנון סעד: לא, אתה הגאון הגדול, יושב בהנדסה ויודע הכל. מספיק.

מר שמואל רוטמן: תבוא בוועדה, תלמד.

מר אמנון סעד : לא, לא צריך ללמוד, אני יכול ללמד אותך. כשאני ישן, אתה לא יודע לעשות מה שאני ישן. לא אתה ולא עוד 100 כמוך. עכשיו השאלה שלי, האם ניתן להגדיל את מגרש הספורט, את האולם הזה, ככה שיהיה כמו שורדי ביקש בפעם הקודמת, שיהיה יותר מ-250 מושבים לקהל. זה הכל. אתם זוכרים שעלה כזה דבר? הם לא שומעים, הם לא מכבדים, אבל אני זוכר מה שהם אמרו. השאלה, במקום שהשפ"ח ייבנה פה, על כל הזה, שתי אופציות מבחינתנו, אחת שהשפ"ח ייעלם ותהיה שם חנייה, חנייה זה תמיד טוב. שנית, אם לא, וזה מאפשר לצאת למכרז מהיר והכל, שיהיה גודל של מגרש גדול, של אולם גדול, עם יותר מושבים לצפייה, זה הכל.

מר נתן ברה : עוד שאלה, איפה יחנו אלה ש...?

מר אמנון סעד : אני רוצה לשאול שאלה. האם קודם כל, ביחס לתכנית הראשונה, השטח של התלמידים נשאר, זאת אומרת, אותו שטח?

עו"ד יעלה מקליס : אותו שטח.

עו"ד הדר מימון : זה לא אותו שטח. יש שם במקום המגרש ספורט, יש שם חנייה.

עו"ד יעלה מקליס : ... חנייה...

(מדברים ביחד)

מר רועי כהן : חנייה היתה פה בכל האזור הזה...

מר אמנון סעד : אתה יכול לענות לי?

מר גד מילר : תענה לו.

מר ורדי בושרי : החנייה זה איפה שהיה מגרש הספורט?

מר גד מילר : תענה לו קודם.

מר רועי כהן : האולם כרגע עם התכנון, כפי שהוגש לוועדה באישור הקודם, זה האולם הזה.

מר אמנון סעד : האישור האחרון... מגרש.

מר רועי כהן : האישור האחרון, הוא מדבר על לפני חודשיים.

עו"ד יעלה מקליס : פעם קודמת לא הבאנו אישור.

מר רועי כהן : כשקיבלנו כבר אישור תקציבי... פיס והכל, זה אולם של 250 מקומות, שזה האולם הזה.

עו"ד הדר מימון : אז עשינו כבר שינוי תכנוני לפני חודשיים?

עו"ד יעלה מקליס : לא.

מר רועי כהן : לא, האולם היה מחובר עם בית הספר.

עו"ד יעלה מקליס : היה היתר לני.

מר רועי כהן: הסברתי שני דברים.

???: היה היתר.

מר רועי כהן: נכון, במבנה מחובר. מה שאנחנו הנחינו את צוות התכנון, זה לקחת את המבנה ולפצל אותו, בסדר?

???: למה?

מר רועי כהן: כדי לחסך את העלות של ה-4 מיליון נה.

???: אבל איפה יחנו כל ה...?

עו"ד יעלה מקליס: מה זה קשור עכשיו, איציק?

מר רועי כהן: זה לא קשור.

מר אמנון סעד: אתה מפריע.

(מדברים ביחד)

מר רועי כהן: אני אענה את זה בצורה מאוד מהירה, בסדר? כדי להכניס את השטח הקיים ו... בית ספר ברמה... עם חצר נאותה, ללא הריסה ולא הרפתקה כזו או אחרת של עלויות נוספות, מדובר על האופציה הזאת, שגם אגב הצענו גם חצר פה, צמוד למבנה... מנצלים את כל החללים. על מנת לעשות תכנית חדשה, הסיכון היחיד שיש... לא, זה ה-250 מקומות עם התכנית המקורית. זה לא דורש רה תכנון של הצוות, זה לא דורש אישורים מחדש. זו התכנית של ה-250 מקומות. הדבר היחיד שזה דורש, זה להרוס את המבנה של השירות הפסיכולוגי עם כל מה שציינתי. צריך למצוא חלופה, צריך להעמיד בינתיים פתרון, לשים אותו במקום כזה או אחר. וצריך להעמיד מקלט...

מר אמנון סעד: יש פרוגרמה... יותר גדולים...?

מר רועי כהן: כוודאי. אני אענה לך על זה בצורה... אני אענה לך מה ההערכה שלי. אתה יכול לעשות מחר בבוקר גם 300 ו-300 מקומות, זו לא הנקודה, אני אגיד לך גם למה. השטח פה בגדול, של שטח בית הספר, הוא יחסית שטח קטן לבית ספר של 24 כיתות, זה עוברתית, יחד עם אולם. מאוד-מאוד קטן. כשאתה מגדיל את שטח מבנה האולם, אתה מגדיל גם את המטראז' שלו על כל המשתמע. ולכן, גם צריך איזושהי פרופורציה בין השטח לבין מה שהוא משרת ובית הספר בכלל. וזו התשובה שלי אליך. זאת אומרת, יכולה להיות החלטה מחר בבוקר ש... אפשרות להגדלת האולם.

מר אלי גרינמן: על חשבון השטח. יהיה פחות שטח.

מר רועי כהן: אבל אז זה מגיע על חשבון דברים אחרים.

מר אמנון סעד: תשמע, אז אם כבר, אני אומר, סתם, כי זה...?

עו"ד יעלה מקליס: 33 מיליון נה.

מר רועי כהן: קרית אוננו סיימו עכשיו אולם ספורט של 430 או 460 מקומות, העלות שלהם היתה סדר גודל של 20 מיליון נה של האולם.

מר אמנון סעד : אז תשמע-

???: אז לא יהיה פה אולם, עזוב. לא יהיה פה אולם.

מר אמנון סעד : הקדמה לדיון בוועדת המשנה - ?

מר נתן בז'ה : תן לנו גם צ'אנס.

מר אמנון סעד : אני אתן לכם צ'אנס ? אני שעתיים שתקחי.

מר נתן בז'ה : לא, כי תשמע, פה נאמרו דברים אמוד המורים. כשאני רואה את הדיון, אז אני עוד יותר חזק ממה שאני הייתי לפני זה. איך היא קראה לי ? על ראש הגנב בוער הכובע ? אז אני רוצה להסביר דבר פשוט. כשבאנו להצביע, על מה היינו צריכים להצביע ? אתם עוד אין לכם תכנית בכלל. לנו מה אמרו ? אני אניד לך מה אמרו לנו ?

מר רועי כהן : למה אין תכנית ?

מר נתן בז'ה : אני אסביר לך למה ? כי אנחנו דנים, ככה, ככה או ככה יש-

???: לא, לא, לא.

מר נתן בז'ה : תן לי רגע לדבר, אל תפריע לי. אל תפריע לי. לא היית בישיבה.

עו"ד יעלה מקליס : אתה גם לא היית בישיבה.

מר נתן בז'ה : לא היית בישיבה.

עו"ד יעלה מקליס : גם אתה לא היית בישיבה.

מר נתן בז'ה : אני הייתי בישיבה שהייתי צריך להצביע.

עו"ד יעלה מקליס : בקטע של ההצבעה, לא היית. לא היית.

מר נתן בז'ה : כי אני קמתי והלכתי ולמה, אני אסביר על מה. תנו לי לדבר. אמרו לנו ככה זו התכנית. הדבר היחיד שעושים, מסובבים אותה. "תצביעו". ואז שאלתי שאלות וורדי שאל שאלות על חנייה, ואז אמרו לנו "לא צריך חנייה, כי אין אולם ספורט".

עו"ד יעלה מקליס : לא נכון.

מר נתן בז'ה : זה מוקלט.

עו"ד יעלה מקליס : זה מוקלט, ואתה תראה, זה לא נכון.

מר נתן בז'ה : מוקלט. אין, לא צריך כי אין אולם ספורט. עובדה שגם עכשיו אין את אולם הספורט.

מר רועי כהן : נתן, זה לא נכון, שנייה, סליחה.

עו"ד יעלה מקליס : די, חבל על הוויכוח.

מר נתן בז'ה: למה זה לא נכון? אתה לא היית, אני הייתי פה. הדר, אתה היית בישיבה?

עו"ד הדר מימון: אני אניגד לך מה התחושה שלי. התחושה שלי, שלא יהיה אולם ספורט.

מר נתן בז'ה: רגע, אתה היית בישיבה? מה אמרו לנו? אין חנייה, לא יהיה אולם. תקשיבו טוב. כולנו שמענו את אותו הדבר, לא תהיה חנייה. ורדי, מה אתה שמעת? אין חנייה, אין אולם ספורט. אמרו את זה? תודה רבה. אז לא על ראש הגנב בוער הכובע.

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה לכולם. אני סוגרת את הישיבה.

מר נתן בז'ה: נתנו לי הרגשה להצביע-

עו"ד יעלה מקליס: תודה רבה, לא הצבענו.

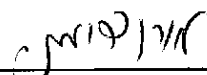
מר נתן בז'ה: הנה, בבקשה. עוד פעם.

עו"ד יעלה מקליס: אנחנו לא,,, להצבעה. אתה לא היית וחבל.

מר נתן בז'ה: בוודאי שלא הייתי. ברגע שאתם משקרים אותנו, מביאים לנו להצביע ולא מסבירים. הנה, אותו סיפור גם עכשיו. שקר אחרי שקר אחרי שקר.

הישיבה ננעלה בשעה 13:21.

יעלה מקליס
ראש העיר

מורן דומני
ע. מנכ"ל העירייה